HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | **Roč. (Vol.) II. — Číslo (No.) 12.** | **Sobota (Saturday) 19. března (March) 1977** | Cena 25 centů

Dnes přináší náš obrázek všem našim čtenářům — zvláště olomouckým arcidiecésanům — hřejivý pozdrav z "hanáckého Olomúca" — z Wurmovy ulice s arcibiskupskou rezidencí. To proto, že se píše rok 1977, kdy si chceme několikrát připomenout 200. výročí povýšení olomouckého biskupství na arcibiskupství, a pak i proto, abychom napravili to, co jsme svou nepozorností při zkracování delšího textu na kratší z nedostatku místa z vystříhaných řádků slepili k sobě — ačkoliv to smyslově k sobě nepatřilo. — Tak se stalo, že na tomto místě pod obrázkem olomoucké katedrály v minulém čísle měla být původně tato věta: "Dne 5. prosince r. 1777 bulou papeže Pia VI. (1775—1799) 'Suprema dispositione' povýšil olomoucké biskupství na arcibiskupství. Našim zemím se dostalo už dříve pozornosti od papežů jménem Pius — na př. od papeže Pia II. (Eneáš S. Piccolomini, který naše země znal, měl je rád a napsal o nich kroniku víc jak tři sta let před tím.)" — Protože pro další důležitější text, který pak pod obrázkem následuje, se nám nedostávalo místa, tak se zkracovalo, vystřihovaly se řádky a s unavenýma očima znovu slepovalo. A pak to takhle dopadne! Inu někdo pozornější by to tu měl po nás vždy ve středu v noci ještě jednou prohlédnout. Tím spíše, že jsme už týden před tím — také na první straně pod obrázkem — udělali — po vystřihnutí méně důležitých řádků o králi Václavu I. — z naší Blahoslavené Anežky "sestru" Přemysla Otakara II., krále železného a zlatého, ačkoli byla jeho tetou. — A tak se našim trpělivým čtenářům, kteří na ty chyby přišli a z vlídnosti nám o nich nenapsali — dodatečně omlouváme za svou nepozornost, která neohrabanou "stříhací a lepící technikou" dělá takové příliš nápadné "šotky".

ENGLISH SECTION INSIDE

PRVNÍ SVATOŘEČENÍ VYSLOVIL PAPEŽ 31. LEDNA 993

Prof. Felix Mikula:

Toto pojednání ovšem souvisí, ideově i časově, se svatořečením biskupa blah. Jana Nepomuckého Neumanna, které se bude konat v Římě 19. června tohoto roku.

Bude žádoucí hojněji psát o tématech, která zapadají do tak radostné kapitoly Církve všeobecné, církve v Americe a věřícího společenství světcových krajanů po celém světě.

Tento závěr ve mne dozrál při čtení knihy "Catholics in America 1776—1976". Tuto knihu nedávno vydala "National Conference of Catholic Bishops". — Věru působí až trapně, že na jejich 270 stranách se nevyskytuje alespoň jméno biskupa Jana N. Neumanna.

Tento nedostatek se dá částečně vysvětlit tím, že kniha je v podstatě souborem stručných příspěvků, které vyšly z pera jednotlivých ethnických skupin ve Spojených státech. Za katolíky českého původu se nedostal ke slovu nikdo.

Přesto (nebo právě proto) mějme v úmyslu zdůrazňovat u velkého krajana z Prachatic, čtvrtého biskupa ve Filadelfii (1852—1860), především jeho svatost, ne natolik jeho krajanskou či pokrevní příbuznost. Vždyť z pozemských či přirozených daností jako takových svatost nevyrůstá.

Původně byli v Církvi uctíváni jako světci její členové, kteří za života vyznávali víru způsobem oslnivě imponujícím. Platilo to hlavně o mučednících, kteří "vyznali Krista před lidmi" způsobem nadevše nepochybným.

Kvetoucí úcta k světcům bývala dodatečně schvalována nejvyšší církevní autoritou pro jednotlivé země, případně pro celou Církev.

V duchu platného církevního práva rovná se kanonisace neomylnému prohlášení Církve, že její člen za života vynikl vysoce nad průměr křesťanskými ctnostmi a po smrti byl včleněn do rodiny vyvolených božích, takže ho věřící smí a mají vzývat jako přímluvce u božího trůnu.

Prvním světcem, kanonisovaným nejvyšší církevní autoritou, je biskup Ulrich (Udalricus, Oldřich) z bavorského města Augsburgu. Zemřel r. 973. — Rok a den jeho kanonisace jsme uvedli hned v nadpise. — Absolventi teologie najdou příslušný papežův výrok v encyklice Jana XV. ("Cum conventus esset") v známém díle "Denzinger: Enchiridion symbolorum" pod číslem 675.

Svatořečení biskupa Ulricha je vysloveno jedinou větou, která ovšem zabírá téměř 14 řádek. Překlad tak dlouhé věty by dopadl příliš kostrbatě; proto vyjímáme z ní hlavní myšlenky:

"Jednomyslně jsme se usnesli, aby památka svatého Ulricha, biskupa, byla ctěna s vroucností co největší a se zbožností co nejoddanější. Právě tak totiž uctíváme ostatky mučedníků a vyznavačů. Vzdáváme tím hold Tomu, kvůli němuž se oni stali mučedníky a vyznavači. Uctíváme "služebníky", aby se tato úcta přenášela na "Pána", který prohlásil "Kdo přijme vás, přijme mne". — My, kteří nemůžeme důvěřovat v spravedlivost vlastní, máme přímluvami a zásluhami mučedníků a vyznavačů získávat podporu u neskonale dobrotivého Boha. Zbožné uctívání biskupa Ulricha už existuje. Kéž napříště, za podpory úcty liturgické, ne-

(Pokračování na str. 12)

Našincům v Texasu

Mše svatá v české řeči se bude obětovat za zesnulé Aloise a Terezii Kallus v neděli dne 20. března v kostele Božského Srdce Páně v Hallettsville, Texas, v 1:30 hodiny odpoledne s českým zpěvem a kázáním; zpovědi od 1:30 hod. odp.

Srdečně všechny zájemce zve:

Rev. Alois J. Mořkovský

Sloupek informací

K NĚKOLIKA NEPĚKNÝM AKTUALITÁM

Stalo se například v pondělí minulého týdne (7. března), že se na zasedání Výboru pro lidská práva Organizace Spojených národů ve švýcarské Ženevě střetly americká a sovětská delegace. Delegát Spojených států Allard Lowenstein si totiž "dovolil" otázat se, jak se zachází s některými disidenty, s lidmi, kteří v SSSR nesouhlasí s různými výstřelky sovětského režimu. Udal jména, citoval fakta: ti a oni byli policejně zajištěni, zacházelo se s nimi proti pravidlům o lidských právech, jak se praví v těchto a oněch zprávách. Je to pravda?

Povstal zástupce SSSR a podle zpráv tisku "bušil do stolu" (pounded his desk) a říkal něco v tom smyslu, že Amerika se vrací k metodám "studené války", a že se "vměšuje do sovětských záležitostí". — Zůstaňme klidní, neboť onim delegátem, který obžaloval USA, byl 75letý Valerián Zorin, jenž bývalý velvyslanec Sovětského svazu v Československu velmi spolupůsobil na pražském puči v únoru 1948. Vracel-li někdo studeno-válečnické argumenty do rozpravy o současných problémech, pak to byl on, soudruh Zorin. Tenkrát přijel do Československa podle tvrzení oficiální komunistické historie, aby navštívil sjezd tzv. Svazu čs.sovětského přátelství a "kontroloval dodávky sovětského obilí". Ve skutečnosti "bušil do stolu", aby se k moci dostal Klement Gottwald, vůdce komunistické strany Československa. Zorin začal svoji diplomatickou dráhu za Stalina. Na pana učitele zřejmě nezapomněl ani on, ani jeho dirigenti z Kremlu.

Ve zmíněném Výboru pro lidská práva OSN jsou zástupci 32 států; jednal také o britském návrhu ustavit komisi, která by přešetřila, co je pravdy na pověsttech o masových vraždách v Ugandě, jimiž "prezident na doživotí, polní maršál a dr." Idi Amin decimuje zvláště křesťansky orientované kmeny tohoto afrického národa. Britský návrh byl zamítnut — ve Výboru je zastoupeno 19 států "Třetího světa", který na své příslušníky nedá dopustit. A představitelé komunistického bloku hlasují obyčejně s těmi "třetími", v krajních případech se zdrží hlasování. Nemůžeme tedy vyloučit, že Hitlerův ctitel Amin bude třeba jednoho dne Výborem pro lidská práva Organizace Spojených národů navržen pro Nobelovu cenu míru. Neškodí připomenout, že lví podíl na vydáních Spojených národů a jim přidružených organizací (například Výboru pro lidská práva) nesou USA. Přeloženo do jazyka daňového poplatníka platíme si nepřátele.

□

KDE JSOU HRANICE POLITICKÉ MORÁLKY?

Je těžko je určit, je to zároveň velmi ožehavá otázka. Jako američtí občané musíme na tyto hranice dávat dobrý pozor a dbát, aby se její měřítka nepřeháněla. Jak již úvodní odstavec Sloupku ukázal, prezident Carter zřejmě uložil administrativě, aby je zachovávala. "Ou kej!" Dělá se něco pro sovětské a československé disidenty — (viz informace v předcházejících vydáních H.N.) — avšak dělají se pro politickou morálku nové americké administrativy i jiné věci. Například se zkracuje pomoc Argentině z $48,4 milionů na $15 milionů, Uruguai o $2.5 milionů. Etiopii (— nám lépe známé jako Habeš —) se ruší vojenská pomoc ve výši 11.7 milionů dolarů vůbec, a podmiňuje se pomoc Brazílii.

Proti posledně zmíněnému zákroku vůči Habeši lze těžko mít námitky, jak si řekneme dále. Jinak je však třeba, domnívám se, několika poznámek. A tak se jich dopustím, ačkoliv se možná mnohým nebudou líbit.

Až skoro donedávna jsem žil v Evropě a měl možnost v letech 1948—1974 poznat řadu evropských zemí. Jako turista, jako politický novinář. Přišel jsem k poznatku, že není možné naočkovat zásady například britské demokracie Řecku, francouzský politický pořádek Německé spolkové republice, skandinávské sociální normy Itálii, německé Španělsku — a tak všelijak by se to dalo proplétat. Ve zmíněných a nezmíněných státech západní Evropy existují, nebo jsou na dobré cestě politické systémy demokracie. Nutně se však různí podle tradic a historií národů. Myslíte, že americký kontinent je jiný?

Pravda je třeba ta, že Argentina a Uruguay musejí bojovat proti nebezpečí jak ze strany marxistických podzemních armád, tak proti bojůvkám, jejichž metody upomínají na fašismus. Občané Spojených států nepoznali nic z toho, čím prošly generace zmíněných národů Latinské Ameriky. Má naše administrativa právo soudit jejich vlády? Sotva, domnívám se...

Podle chicagské TRIBUNE Z 9. března se "Spojené státy omluvily, že podrývaly Chile" — rozuměj, čtenáři, že tak učinily podporou sil, které byly proti marxisticko-komunistické vládě prezidenta Salvadore Allendeho, a jejichž snahy vedly k převratu ze září 1973. Příslušnou omluvu přednesl jménem USA zástupce amerického delegáta v OSN Brady Tyson. Ve středu 9. března byla odhlasována rezoluce, v níž se jménem Spojených národů žádá, aby "Chile skončila s praxí tajného zatýkání a následného zmizení osob". Onu rezoluci předložilo osm států, mezi nimi Kuba, Jugoslávie a USA. Ocitly jsme se v podivné společnosti. Snad tak nakázala "diplomacie". Možná se někdo ve Státním Departmentu domnívá, že nyní Sovětský svaz sveden příkladem Spojených států se odhodlá přiznat se, třeba, že okupace Československa jeho armádami vedla k nějakému tajnému zatýkání a "následnému zmizení osob" kamsi někam...

Chyba lávky! Máme co dělat s komunisty a jejich spojenci. Naše morální měřítka pro ně neplatí. Mr. Tyson si to neuvědomil. Prý byl mezitím odvolán...

□

KAM PŮJDE ETIOPIE?

Oprávněná otázka po tom, kdy Washington škrtl Habeši veškerou pomoc ve zbraních. — Kdo z nás má pár křížků, tak se pamatuje, že za předválečného Československa byla tato africká země ve staré naší vlasti velmi populární: kdekdo ji v letech 1935—1936 — když byla napadena a posléze obsazena Mussoliniho Itálií — držel palce. Snad to bylo v předtuše nadcházejícího "Protektorátu Čechy-Morava", jímž se stala západní část republiky za nacisty Hitlera (1939—1945). Jestliže tenkrát v polovině třicátých let Habeš vzbuzovala lítost jako přepadený stát — v roce 1941 posilovala naděje. Tehdy se císař Hailé Selasié vrátil z nedobrovolného exilu. Spojenecké armády druhé světové války začaly získávat na půdě. Britové pomohli vrátit Etiopii samostatnost.

O vládě Hailé Selasiého kolovaly různé zprávy. Některé ho dělaly "otcem národa", jiné ho činily zodpovědným za korupci, nedostatečné reformy a pod. Je však skutečností, že Habeš byla za jeho panování považována za ostrov klidu v Africe, neslyšeli jsme nikdy o nějakých masových vraždách odpůrců vládnoucího domu, jehož prapředkem a prabábou byli prý král Šalamoun a královna ze Sáby. Etiopie se k tomuto "pokroku" sousedních a řady dalších afrických zemí "připojila" až v září 1974, kdy skupina tehdy 120 členů "Prozatímní vojenské správy" svrhla císařství a dala se na cestu k "socialistické revoluci". Dejme slovo **novinám komunistického** bloku:

"Radikální dekrety přivodily konec feudálního vlastnictví půdy... K významným změnám dochází také ve městech. K hlavním opatřením tu patří znárodnění pozemků v obvodech měst a činžovních domů. Etiopská revoluce se rozvíjí v těžkých a složitých podmínkách, ale pochoduje pevným krokem a správným směrem."

A informace ze **západních** pramenů říkají ve zkratce toto: Z původních 120 vůdců převratu zbývá dnes sotva 60 — možná jen 40. Již v listopadu 1974 byla po velkém vraždění příslušníků císařské rodiny a habešské šlechty odstraněna celá řada důstojníků, kteří provedli "revoluci". Na prvním místě generál Andom, jeden z mála, které bylo možné považovat za umírněné a jenž měl i jakousi pověst na Západě. Následoval teror proti studentům a proti zemědělským oblastem, jimž se vnucuje systém kooperativ, přesněji lze mluvit o jakýchsi napodobeninách kolchozů. V noci na pátek 4. února 1977 byla — zde cituji z **komunistických** pramenů — "uvnitř Prozatímní vojenské správní rady likvidována kontrarevoluční skupina, k níž patřili brigádní generál Terefi Bendi (předseda Rady), podplukovník Asrat Desta a čtyři další důstojníci". Byl prý "objeven rozsáhlý dokument, který stanovil cíl zorganizovat v zemi fašistický převrat za podpory imperialistických k r u h ů". Avšak byl "obhájen revoluční kurs". Novým "vůdcem" revoluce se stal plukovník Mengistu Hailé Mariam. Na jeho počest se konají různá veřejná shromáždění. Byl takzvaným "silným mužem" již za svého předchůdce Bendiho, kterého dal zastřelit. **Západoevropské** noviny říkají, že ony náboje dodaly Spojené státy — například ve formě dodávky vojenského materiálu v hodnotě 200 milionů dolarů, jenž měl prý být převezen do Habeše z Vietnamu...

Jestliže Spojené státy zarazily nyní pomoc Etiopii — pak učinily dobře v duchu morálky, již si uložila nová administrativa. Ovšem, východním sousedem Habeše je Somálsko, které hlídá východ ze Suezského průplavu a je s to kontrolovat Indický oceán. A v této zemi jsou dnes Sověti jako doma, včetně vojenských základen... A přitom tato část světa není jediným koutem zeměkoule, kde cíle politické morálky hrají a budou hrát roli.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

March 19, 1977 — Vol. II., No. 12.

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4177
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora, majitel

PRI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC.
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
Též služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(zejména Americké Občanství)
VOLEJTE: 795-7100

LETEM SVĚTEM

Nairobi. — Podle jednohlasných výpovědí uprchlíků z Ugandy diktátor Idi Amin poslal svou "četu smrti", čítající 5,000 vojáků, na venkov se seznamem jmen asi 7,000 členů křesťanských kmenů Lango a Acholi, kteří mají být bez milosrdenství vyvražděni. Vojáci konali domovní prohlídky zejména na severu země, kde oba zmíněné kmeny bydlí, a vraždili muže, ženy i děti. Rodná vesnice Aminova předchůdce, presidenta Miltona Oboteho, byla vypálena do základů a všech jejích 500 obyvatel bylo pobito. Jeden ugandský armádní kaplan svědčil o tom, že Aminovi vojáci shromáždili v kasárnách několik desítek příslušníků kmenů Lango a Acholi, kteří pak byli odvedeni v poutech, zřejmě aby byli postříleni. Jiný kněz, uprchlý z Ugandy, zase na vlastní oči viděl, jak Aminovi vojáci usmrcovali pacienty zmíněných kmenů i na nemocničních lůžkách. — President Carter poslal Aminovi prostřednictvím západoněmeckého velvyslanectví v Kampale poselství, ve kterém mu děkoval za jeho ujištění, že Američané se v Ugandě nemají čeho obávat, a chtějí-li, že mohou kdykoliv Ugandu opustit.

Ačkoliv z Ugandy přicházejí hrozné zprávy o organizovaném vraždění členů dvou kmenů, Aminovi nepohodlných, komise Spojených národů pro lidská práva v New Yorku zamítla britskou žádost, aby bylo vyšetřeno na místě v Ugandě, zda tyto zprávy odpovídají skutečnosti. Tato komise však najednou považuje Aminovo vraždění za vnitřní záležitost Ugandy, kde Spojené národy nemají pravomoc. Předtím však tatáž komise jednohlasně odsoudila mnohem menší přestupky: "rasové rozlišování" v Jižní Africe a menšinový bělošský režim v Rhodésii i jeho rasovou politiku! Podle této komise tedy porušování lidských práv černochů bělochy je velkým zločinem, zatím co barbarské vraždění černochů černochy se pomíjí mlčením — jako utrpení politických vězňů v komunistických diktaturách a diskriminace jejich rodin.

Významně hluboké mlčení OSN také dosud zachovává o hromadné vraždě polských důstojníků sovětskými vojáky v Katynském lese za druhé světové války.

• • •

Londýn. — Britský pokus o znárodnění automobilového průmyslu se nezdařil. V letech 1968—75 byly britskou vládou znárodněny podniky Leyland, které vyráběly celou polovinu anglických aut, a to zejména značky Jaguar, MG, Land Rover, Ranch Rover a Mini. Jejich produkce se však v posledních letech citelně zmenšuje, dělníci jsou nespokojeni a stále stávkují; vláda musí finančně podporovat ty pracovní úseky, které se staly neproduktivními, aby žádní dělníci neztratili práci. Na druhé straně však opomíjejí podporovat úseky hospodářsky silné a zdravé, aby mohly být výkonnější a výnosnější; neprovedla potřebnou jejich modernizaci, kterou by "kapitalista" neváhal provést, nedovedla nalézt vhodné automobilové modely, přizpůsobené energetické krizi atd. Tak tyto podniky postupně ztrácely trhy doma i v cizině, a nakonec se octly na pokraji úpadku; nevyhnutelně se zhroutí, nedostane-li se jim další vládní finanční výpomoci. Znovu se ukázalo, že socialistická vláda nemá ani schopnost řídit průmyslové podniky.

• • •

Oaxaca, Mexico. — Asi 3,000 universitních studentů, továrních dělníků, venkovanů a hospodyň demonstrovalo z nespokojenosti proti guvernéru Manuel Zirate Aquino. Policie rozehnala demonstranty pomocí strojních pušek; přitom jeden studentský vůdce přišel o život a 14 lidí bylo zraněno. Mexická vláda sice hodně mluví o revoluci, avšak tradičně nedělá s těmi, kdo by chtěli revoluci provádět, žádné dlouhé procesy; policie a armáda učiní všem podobným pokusům rázný konec, ať jsou původu levicového či pravicového.

• • •

Hanoj. — Hanojský rozhlas, zachycený v Hong Kongu, prohlásil, že vláda Vietnamu je ochotna vyřešit s "dobrou vůlí" problém Američanů, kteří se stali nezvěstnými za vietnamské války. Vrátí do Spojených států i pozůstatky mrtvých Američanů, ovšem s podmínkou, že Spojené státy projeví stejnou dobrou vůli — v podobě finanční výpomoci pro rekonstrukci země po válce.

• • •

Washington. — Bílý dům rozeslal veřejným organizacím i soukromým občanům na 450 tisíc dopisů, ve kterých je president Carter žádá o návrhy na národní politiku energetiky. — Napříště bude každý americký občan moci čas od času telefonicky mluvit s presidentem Carterem, jak se to podařilo o první břez. sobotě 5. března 46 občanům z 9 milionů zájemců o takový telefonický rozhovor. Čeká se však, že k vůli omezenému času (dvě hodiny) nebude možno nikdy všem zájemcům vyhovět. Kdo by přitom užil urážlivé či obscénní mluvy, bude policejně stíhán.

• • •

Tripolis. — Libyjský diktátor Moammar Khádafi přeměnil úřední jméno své země na "Lidová socialistická arabská obec Libye". Vládu země budou nadále zajišťovat "Generální sekretariát", v jehož čele bude Khadáfi, namísto dřívější "Revoluční velitelské rady", a "Generální lidový výbor", který nahradí dosavadní kabinet. Pozorovatelé říkají, že tyto změny jsou pouze povrchní, a že skutečnou vládní moc bude stejně jako dříve soustřeďovat ve svých rukou diktátor Khádafi. Na ceremonii, při které byly tyto změny ohlášeny veřejnosti, byl také přítomen Fidél Castro, kterého Khádafi vychválil jako "neústupného nepřítele amerického imperialismu a jednoho z nejzarytějších odpůrců buržoasního imperialistického expansionismu". Bude-li Kuba kdy napadena, Libye jí prý bezodkladně přijde se svou armádou ku pomoci.

• • •

Denver. — Už 26 amerických států, které trpí nedostatkem vodních srážek, dává pomocí letadel vpouštět do mraků krystaly jodidu stříbrného, v naději, že mraky vydají ze sebe o 5 až 30 procent více vláhy. Skupina amerických vědců však právě prohlásila, že doposud nebylo dokázáno ,že tento proces vůbec má nějaký vliv na zvýšení vodních srážek; stejně se také dosud neví, zda by jím bylo možno odvrátit nebezpečí krupobití či zmírnit větry hurikánů, ačkoliv v teorii to je možné. Dosavadní pokusy nedaly jednoznačnou odpověď na otázku, zda je možno po libosti měnit počasí; také se neví, zda bylo dosaženo nějakých výsledků ve Vietnamu, kde bylo užíváno jodidu stříbrného ve snaze způsobit prudké deště, které měly učinit "Hočiminovu stezku" nepoužitelnou.

• • •

Salisbury. — Rhodéská Dolní sněmovna odhlasovala Smithův návrh zákona o částečné rasové desegregaci, kterým se černochům dovoluje kupovat zemědělské, průmyslové a obchodní podniky i na územích, vyhrazených bělochům. Jiným paragrafem téhož zákona jsou černochům zpřístupněny hotely, bary, soukromé bělošské školy a soukromé nemocnice. Doufá se, že senát přijme tento návrh bez potíží. Konservativní běloši sice hlasovali proti tomuto zákonu, avšak Smithovi se podařilo získat si potřebné dvě třetiny hlasů. Premiér Smith doufá, že tímto svým vítězstvím odstranil poslední překážku proti vyjednávání s umírněnými černošskými směry o předání vládní moci černošské většině, v níž by i bílí Rhodésané měli své politické zastoupení.

• • •

Chicago. — Vědecké bádání v oboru léčby leukemie neboli rakoviny krve bylo v posledních letech velmi úspěšné. Dr. Robert R. Chilcote to řekl 4. března na schůzi členů American Cancer Society" v Chicagu. Ještě v padesátých letech děti obyčejně umíraly několik měsíců po zjištění, že trpí leukemií. Před 10 roky pouze 20 procent obětí leukemie ještě žilo za čtyři roky po zjištění jejich nemoci; dnes však téměř 710 procent obětí leukemie, léčené pomocí moderních léků, ještě žije čtyři roky po diagnose, kterou byla jejich nemoc zjištěna.

• • •

Houston. — Mike Halbouty, libanonského původu, "self made man", pionýr v pátrání po zemním oleji, řekl, že už od dvacátých let tohoto století vědci, inženýři a geologové pronášeli obavy, že zásoby zemního oleje na světě budou brzy vyčerpány. Sám je ale přesvědčen o tom, že tyto obavy jsou i dnes zbytečné; pouze je potřebí vrtat jiné studně a hledat jiná ložiska oleje, jak tomu bylo vždycky. V našem století se nalezlo tolik zemního oleje i plynu jen proto, že se po něm pátralo. V podzemí jsou ještě obrovské zásoby těchto energetických zdrojů, jen je třeba je hledat. Asi však bude potřebí vrtat hlubší studně než dříve. Vláda by pouze měla daňovými výhodami umožnit jednotlivcům a olejářským společnostem pátrání po oleji v zemi, které je velmi nákladné.

• • •

Buenos Aires. — Spojené státy se rozhodly snížit svou vojenskou výpomoc Argentině z 36 milionů na 15 milionů dolarů ročně a zároveň zastavit všechnu vojenskou výpomoc Uruguayi, protože vojenské režimy těchto dvou zemí hrubě porušují lidská práva svých občanů. Vlády těchto zemí však jhned pohněvaně oznámily, že nepřijmou od Spojených států žádnou vojenskou pomoc, i kdyby jim byla nabízena, protože potírání levicových rebelů, kteří cílevědomě vraždí lidi z revolučních politických důvodů — není žádným omezováním lidských práv, ale spravedlivým trestáním zločinců. Na politickou oposici mají právo, ale nikoliv na vraždění nevinných lidí.

• • •

Atlanta. — Národní ústředí pro kontrolu nemocí v Atlantě je obyčejně pověřeno studiem záhadných nemocí, které se vyskytnou kdekoliv na světě. Nyní v budově, kde se studují virusové choroby, náhle zemřeli na tutéž záhadnou nemoc dva tamní zaměstnanci středních let; jeden dodavatel a jeden uklízeč. Přitom se žádnému z 85 tamních laboratorních techniků nic nestalo. Bude to trvat několik dní, než se podaří tuto záhadnou nemoc ztotožnit. V tomto ústředí byla také studována tak zvaná "legionářská nemoc", avšak choroba, na kterou nyní zemřeli zmínění dva zaměstnanci, se zdá být odlišnou.

• • •

Hamburg, Záp. Německo. — Sovětský pilot Viktor Belenko, který v září 1976 uprchl do Japonska na vojenském letadle MIG-25 a pak přijel do Spojených států, prohlásil, že Sověti stavějí na povrchu falešné letecké základny, aby oklamali americké výzvědné družice. Jejich opravdové základny jsou však skryty v podzemí a chráněny zvláštním zařízením proti fotografování infračervenými paprsky. Americké družice mezitím už objevily 134 takových nepravých základen na území Sovětského svazu. Belenko odhalil na 4,000 sovětských vojenských tajemství, vztahujících se k dálkovým střelám, umístěným v podzemí, ke skladištím atomových bomb, k umístění vojenských velitelských ústředí, ke klíčům pro rozluštění tajných depeší atd. Jeho odhalení v oboru letectva přivedla vrchní velitelství organizace NATO k rychlému provedení hlubokých změn v celé letecké strategii NATO.

• • •

Nairobi. — Minulý týden president Ugandy Idi Amin ohlásil, že prý 2,600 amerických, britských a izraelských žoldnéřů je na pochodu Keňou, aby podnikli útok proti Ugandě. Vlády Spojených států, Británie a Keně ihned vyvrátily toto tvrzení a dokázaly jeho směšnost.

• • •

Gwelo, Rhodésie. — Další — už jedenáctý — katolický misionář byl zabit černošskými guerily v Rhodésii. Je to španělský občan dp. José Manuel Rubio Diaz, 58letý, který pracoval v misiích v Rhodésii celých 28 let. Byl zavražděn ve své misii v Bangala v jihovýchodní části země. — (V Gwelu žije i několik českých rodin, které tam vybudovaly Bat'ovu továrnu na boty.)

• • •

Managua. — Katoličtí biskupové malé středoamerické země Nicaragua obvinili vládu tamního diktátora Anastazio Samozy, že posílá vojáky proti horalům severních provincií, podezřívaných z kolaborace s marxistickými guerily. Ti jsou podporováni přes Kubu z Moskvy, aby Samozovu vládu svrhli a donucují horaly, aby je skrývali a živili. Samozovi vojáci pak zase trýzní tamní lidi, znásilňují ženy a provádějí hromadné popravy všech podezřelých kolaborantů s guerily a tak se "Vietnam" začíná opakovat už i v středoamerické Nicaragua. — Podezřívané vesnice jsou bombardovány z letadel a jejich polní úroda je ničena nebo loupena. Biskupský dokument obsahuje stovky jmen takto usmrcených lidí; mezi nimi je také uvedeno 29 dětí.

• • •

Washington. — Několik U.S. kongresníků prohlásilo, že zprávy o nedostatku kávy ve světě jsou falešné, a že příčinou zvýšení cen této poživatiny jsou machinace Brazílie a jiných zemí — velkých producentů kávy, které ji začaly prodávat draze, aby si zahojily inflaci, zaviněnou zdražením zemního oleje. Znalci také oznamují, že v blízké budoucnosti ještě dojde ke zvýšení cen kakaa a čokolády.

• • •

Chartum. — Vláda Sudánu se rozhodla vstoupit do Arabského společenství pro hájení Rudého moře před Izraelem. Tak to bylo oznámeno na vrcholné konferenci presidentů Egypta, Syrie a Sudánu v Chartumu.

Národohospodáři varovali před nebezpečím nové recese

Washington. — Mezinárodní skupina specialistů v národohospodářství, složená z Američanů, Japonců, Britů, Francouzů, Italů a Němců, varovala v neděli 7. listopadu na schůzi v Brookings Institution ve Washingtoně, že nezmění-li Spojené státy, Japonsko a Západní Německo ihned svou ekonomickou politiku ve prospěch hospodářské expanse, bude celému světa hrozit nová hospodářská recese. Podle jejich přesvědčení velké průmyslové země by měly zvrátit svou současnou politiku hospodářského zpomalení, rozhodnutou letos v červnu na konferenci v Portoriku presidentem Fordem a šesti jinými hlavami států. V té době se svět obával hlavně inflace. Potom v létě nastala v důsledku této nové hospodářské politiky ve velkých průmyslových zemích tak zvaná "hospodářská přestávka", ve které se hospodářský život v těchto zemích zpomalil, ve snaze bojovat proti inflaci. Tato přestávka však hrozí degradovat v opravdovou recesi, nebudou-li včas podniknuta opravná opatření.

Jeden z přítomných národohospodářů v Brookings Institution řekl doslovně: "Zpomalení hospodářského života se zhoršuje v takové míře, že se toho až děsíme." Nezaměstnanost a nevyužitá kapacita podniků dosáhly v průmyslových zemích takové výše, že po delší době by mohly způsobit doma sociální a politickou instabilitu a otřást celým mezinárodním liberálním hospodářským systémem. Proto Spojené státy, Západní Německo a Japonsko mají mezinárodní povinnost, podporovat doma hospodářský rozmach.

Když se nově zvolený U.S. president Jimmy Carter dozvěděl neutěšené zprávy z října o cenách a nezaměstnanosti, oznámil, že on i jeho poradci uvažují o snížení daní v příštím roce, ve snaze povzbudit U.S. ekonomii k rozmachu. Stejný krok navrhují také národohospodáři v Japonsku a v Západním Německu. Zmíněné tři ekonomické velmoci mají ve svých rukou možnost zlepšit stav světové ekonomie, a to ze tří důvodů: 1. Jejich národní ekonomie svým rozsahem představuje velkou váhu v mezinárodní ekonomii; 2. jejich inflace je poměrně nízká; 3. jejich obchodní bilance je zdravá, i když by mohla být ještě lepší.

Stejné ideje byly vysloveny už v listopadu 1975 na vrcholné konferenci v Rambouillet ve Francii, avšak potom byly v Portoriku opuštěny z obavy před inflací. Při výroční schůzi Mezinárodního měnového fondu, která se konala letos v říjnu v Manile na Filipínách, přítomní delegáti mylně požadovali zpomalení hospodářského vzrůstu za účelem odstranění inflace. Specialisté, shromážděné

(Dokončení na str. 5.)

DOBA POSTNÍ

ČTVRTÁ NEDĚLE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, skrze tvé vtělené Slovo — nastává smír mezi tebou a lidským pokolením. — Dej, prosíme, at' křesťanský lid oživí svou víru — a s oddanou zbožností jde vstříc velikonočním svátkům. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY JOZUE
(Joz 5, 9a. 10-12)

Hospodin pravil Jozuovi: "Dnes jsem odvalil z vás egyptskou hanbu."

Synové Izraele se utábořili v Gilgalu a slavili velikonoce čtrnáctého dne toho měsíce večer na jerišských planinách. Na druhý den po velikonocích jedli z úrody té země: nekvašené chleby a pražená zrna.

V ten samý den přestala (padat) mana. Byl to druhý den, když jedli z úrody té země. Synové Izraele už neměli manu, jedli toho roku z výnosu země Kanaán.

2. ČTENÍ Z DRUHÉHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINŤANŮM
(2 Kor 5, 17-21)

Bratři! Když se někdo stal křesťanem, je to nové stvoření. Staré řády pominuly, nové věci nastoupily. A všecko to pochází od Boha; on se s námi smířil skrze Krista a nám svěřil službu, abychom hlásali toto usmíření. Vždyť Bůh to byl, který se pro Kristovy zásluhy smířil se světem, lidem už nepřičítá jejich poklesky a nás pověřil kázáním o tomto usmíření. Jsme proto Kristovi vyslanci, jako by skrze nás napomínal Bůh.

Kristovým jménem vzýváme: Smiřte se s Bohem! S tím, který byl úplně bez hříchu, jednal kvůli nám jako s největším hříšníkem, abychom se my skrze něho stali Boží spravedlností.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 15, 1-3. 11-32)

Do Ježíšovy blízkosti přicházeli sami celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi sebou reptali: "On přijímá hříšníky a jí s nimi!"

Pověděl jim toto podobenství:

"Jeden člověk měl dva syny. Ten mladší řekl otci: 'Otče, dej mi díl majetku, který na mne připadá.' On jim rozdělil své jmění. Zanedlouho mladší syn všechno zpeněžil, odešel do daleké země a tam svůj majetek rozmařilým životem rozházel.

A když už všechno utratil, nastal v té zemi veliký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchytil se u jednoho hospodáře v té zemi; ten ho poslal na pole pást vepře. A byl by si chtěl naplnit žaludek lusky, které žrali vepři, ale ani ty mu nikdo nedával.

Tu šel do sebe a řekl: 'Kolik nádeníků u mého otce má chleba nadbyt, a já tu hynu hladem. Vstanu, půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi i proti tobě. Už nejsem hoden nazývat se tvým synem; přijmi mě jako jednoho ze svých nádeníků.'

Když ještě byl daleko, otec ho spatřil a pohnut lítostí, běžel k němu, objal ho a políbil. Syn mu řekl: 'Otče, zhřešil jsem proti nebi i proti tobě. Už nejsem hoden nazývat se tvým synem.'

Ale otec rozkázal svým služebníkům: 'Ihned přineste nejlepší oděv a oblečte ho; dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy. Přiveďte vykrmené tele, zabijte ho, hodujme a buďme veselí, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.' A začali se veselit.

Starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolal si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to má znamenat. On mu odpověděl: 'Vrátil se tvůj bratr, a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že ho zase má doma živého a zdravého.' I rozhněval se a nechtěl jít dovnitř. Otec vyšel a domlouval mu. Ale on mu odpověděl: 'Už tolik let ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz neporušil; a mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil se svými přáteli. Ale když přišel tenhle tvůj syn, který s děvkami prohýřil své jmění, dal jsi pro něho zabít vykrmené tele.'

On mu řekl: 'Synu, ty jsi stále se mnou a všecko, co mám, je tvé. Ale máme proč se veselit a radovat, poněvadž tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.' "

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO
STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Než nejsme vševědoucí, neznáme povahy národů druhých, nemůžeme říci, že by který jiný národ byl býval lepší. A nepozorujme národy, všímejme si sebe samých! Nejsme my, nejsem já sám, hodně blízko národu israelskému? Jaké nesmírné škody nadělala israelskému národu jeho zatvrzelost a zpětilost ve hříších! Ty škody nelze vyjádřiti v žádných číslicích, neboť tyto škody sahají do věčnosti. Neklameme Pána Boha chvilkovou lítostí, jak to dělávali Israelité, abychom také my v příštím okamžiku po svaté zpovědi uráželi svého laskavého Vykupitele znova a snad více? Každý těžký hřích může se člověku státi nesmírnou škodou, nenapravitelnou škodou, kdyby s ním šel na věčnost.

Israelité chtěli míti krále, chtěli se podobati okolním pohanským národům. A skutečně podobali se jim, bohužel někdy až příliš. Příčinou, že celý národ ocital se na scestí, býval nejednekrát královský jeho vůdce. Jenom nepatrný počet králů zapsal se zlatým písmem do pamětní knihy národa. A zvláště David! Prostý pastýř, znamenitý voják, konečně král, otec svého národa, obdivuhodný státník, básník a skladatel nevyrovnatelných písní — žalmů, toť životní dráha Davidova. A vrcholným bodem na této dráze není snad slava krále a státníka. David svojí horoucí láskou k Bohu, osvědčenou zvláště hlubokou pokorou, skroušeným pokáním a potomním svatým životem, překonal i nejslavnější panovníky starověké a stal se hodným, aby z jeho rodiny vzešel světu Král, toužebně očekávaný, jenž by pod svojí vládou spojil nebe i zemi.

Nehodní králové a Bohu nevěrný lid přivodili na celý národ nutný rozvrat. Rozdvojení království a konečně smutný odvod do zajetí jsou hlavní epochy onoho rozvratu. Ale Bůh neodvolal svá zaslíbení. Nepřestal se smilovávati nad svým národem. Posílá malomyslným zajatcům proroky. Jsou to muži, před jejichž dílem stojíme i dnes v němém úžasu. Nezměrná byla duchovní bída zajatého lidu: sláva, pýcha národa židovského, jerusalemský chrám, stal se hromadou ssutin, sama Boží zaslíbení zdála se býti zrušena, když vyvolený národ stal se otrokem pohanů. Přidáme-li k tomu mravní úpadek a náboženskou lhostejnost zajatého lidu, máme obraz dokonalé zkázy. Nad Israelem zavírá se hrob. Ale ještě jsou zde proroci. S nadlidským úsilím přemáhají zkázu, burcují lid z náboženské lhostejnosti, budí v nich touhu po slíbeném Vykupiteli, napravují jejich mravy, vypočítávají jim roky, kdy se jim dostane vysvobození z rukou pohanů a obnovují tak celý národ ve víře, v naději a v lásce k Bohu. Jsou stíháni nevděkem, pronásledováni, kamenováni, ale vytrvají a vskutku stávají se křísiteli a zachránci k smrti odsouzeného lidu, sami jsouce k smrti odsuzováni. Celý zajatý národ přičiněním proroků stal se prorokem pohanům.

Vytrvalost v potírání zlého a v zasévání dobrého jest žádoucí i v našich dobách, podobajících se v mnohém náboženskému a mravnímu úpadku tehdejšímu. Máme proroky, svět nebyl nikdy bez proroků. Jsou to naši svatí, svatí církve katolické. Jako dítě v tlačenici a zmatku nepouští se své matky, nepustíme a nesmíme se pustiti my svých svatých a ve službě Boží, v trpělivosti, přehorlivých vůdců. Obeznámeli se s jejich životem, najdemeli s pomocí milosti Boží tajemství jejich svatých úspěchů, nepotřebujeme více. „Zachraňovati duše ve službách Ježíše Krista" bylo nejkrásnějším heslem všech dob a jest jím do dneška. Nemůžeme dlouho váhati!

Nevděk národa israelského vůči Bohu neskončil se ve Starém Zákoně, ale vyvrcholil v Zákoně Novém, když zástupcové vyvoleného národa, tisíciletími očekávaného Vykupitele odsoudili k potupné smrti jako zločince. Ale Prozřetelnost Boží ani na okamžik nepouští nitky dobrých i zlých činů lidských ze svých všemohoucích rukou. Zlá vůle a zlý čin katanů Ježíše Krista, ne ovšem zásluhou těchto, ale zásluhou Boží Moudrosti a Lásky stal se činem vykoupení a spásy nejenom členů národa vyvoleného, nýbrž všech lidí dobré vůle. Plán Prozřetelnosti Boží, směřující ku spáse lidstva, v první své části byl splněn. Než o tom až v dalším dílu Písma svatého... Nikdy nezapomeneme, že nevděk k Pánu Bohu vždy byl a vždy bude lidstvu k záhubě. Vděčnost k Bohu naopak jest radostnou cestou ku spáse. Nikdo a nic žádným způsobem nedovede překaziti plánů Prozřetelnosti Boží. S námi nebo bez nás, ale vždycky, Moudrost a Moc Boží dosahují svých nejsvětějších úmyslů. Proto nemůžeme než modliti se co nejčastěji: Sláva Bohu Otci i Synu

i Duchu svatému, jakož byla na počátku, nyní i vždycky až na věky věkův. Amen.

Z KNIHY ŽALMŮ.

Blaze spravedlivým, běda hříšníkům.

Žalm 1.

Blaze muži, který nikterak — podle rady bezbožných nechodí, — na cestu hříšníků nevstupuje, — ve sboru posměváčků nesedá, — ale v zákoně Páně má zálibu svou, — v zákoně jeho přemýšlí ve dne v noci. — Jako strom bývá, štípený — u tekoucích potoků, — jenž dává ovoce časem svým, — jehož list neuvadá. — Všecko, co podniká, daří se.

Nikoliv tak bezbožní, nikoliv tak, — ale jak pleva, již vítr se země svívá. — Protož bezbožní na soudu neobstojí, — ani hříšníci ve sboru spravedlivých. — Neboť Hospodin zná cestu spravedlivých, — kdežto cesta bezbožných záhubou končí.

Velebnost Boží zrcadlí se ve hvězdném nebi a v člověku, králi přírody.

Žalm 8.

Hospodine, Pane náš, — jak podivuhodné je tvé jméno — po veškeré zemi! — Jeť vysoko na nebi tvoje sláva. — Ze rtů nemluvňat a kojenců — vyvozuješ si mocnou chválu — na vzdory svým nepřátelům, — bys umlčel odpůrce, protivníky.

Hledím-li na nebesa tvoje, — jež jsou dílo tvojich prstů, — na měsíc, na hvězdy, které jsi upevnil, — co je člověk, že si ho všímáš, — nebo smrtelník, že o něj pečuješ?

Učinils rovna ho bezmála andělu, — slávou a ctí jsi ho korunoval. — Ustanovils ho nad díly rukou svých, — všecko jsi podřídil jeho nohám:

všecek brav a hovězí skot, — ano i zvířata polní, — nebeské ptactvo a ryby mořské, — cokoli prochází cestami moře.

Hospodine, Pane náš, — jak podivuhodné je tvé jméno, — po veškeré zemi!

Vzor spravedlivého, který smí s Bohem obcovat a čekat od něho ochranu.

Žalm 14.

„Pane, kdo smí být hostem ve tvém stánku, — aneb kdo přebývat na tvé svaté hoře?"

„Kdo žije bezvadně a koná spravedlnost: — Ten, kdo upřímně smýšlí ve svém srdci, — s pomluvou na jazyku nepobíhá, — nečiní žádné křivdy bližnímu svému, — aniž hanu vznáší na své druhy, — zlomyslníka, kdo zavrhuje, — ale váží si ctitelů Hospodinových, — přísahy, kterou se bližnímu zavázal, neruší, — kdo svých peněz na lichvu nepůjčuje, — a proti nevinnému úplatků nebere.

Kdo takto jedná, nebude viklat se na věky!"

Štěstí žalmistovo z toho, že Bůh je nejvyšší dobro jeho.

Žalm 15.

Zachovej mne, Hospodine, — neboť v tebe důvěřuji.

Říkám Pánu: „Bůh můj jsi ty, — nemám dobra mimo tebe." — Svatým, kteří jsou v zemi jeho, — těm plní podivně všecka má přání. — Mnoho mají utrpení, — kteří se za bohy jinými honí. — Nebývám ve sboru jejich pro krev, — jména jejich ni neberu do úst.

Pán je můj dědičný podíl a kalich. — Tys ten, jenž úděl můj zachováváš. — Podíl mi připadl v rozkošném kraji. — Moje dědictví též mi se líbí. — Velebím Pána, jenž dal mi rozum, — k tomuť i v noci mne svědomí pudí. — Mám Pána stále na zřeteli, — maje ho po pravu, neviklám se. — I plesá srdce mé a jásá jazyk můj. — Odpočívá též tělo mé v pokoji. — Neboť nenecháš duše mé v podsvětí, — a svému svatému nedopustíš, — aby zakusil porušení. — Dáš mi poznati cesty k životu, — radostí před tváří svou mne naplníš, — jeť plno rozkoše v pravici tvé vždycky.

Velebnost Boží hlásá příroda i zjevení.

Žalm 18. I. část.

Nebesa vypravují slávu Boží, — a díla rukou jeho hlásá obloha. — Den dni výmluvně podává tu zprávu, — a noc noci dává to poučení.

Není to mluva, aniž jsou to řeči, — jejichžto hlasů bylo by možno neslyšet. — Po celé zemi rozléhá se zvuk jejich, — a až na kraj světa jejich slova, — tam, kde postavil slunci stánek jeho.

To jest jak ženich, jenž z ložnice vyšel, — plesá jak rek, když se do běhu dává, — na jednom konci nebes jest východ jeho, — běží do kola až dojde druhého konce, — a nic nemůže skryti se před jeho žárem.

(Pokračování.)

BUDEME VÁM VYPRÁVĚT

TENTOKRÁT O ČESKÉM KAŠPÁRKOVI

(Pokračování z min. čísla.)

Matěj s Italem také běželi. Tony se najednou zastavil, jakoby narazil na nějakou zeď, a pak se bez hlesu svalil na zem. Matěj k němu přiskočil, aby mu pomohl, ale pomoci už nebylo třeba. Tonyho hruď se zabarvila krví. Otevřené, udivené oči už nic nevnímaly. Byl mrtev. Koule mu prostřelila srdce.

Matěj se padlého kamaráda trochu bál. Ten udivený výraz jeho obličeje vypadal jako nepovedený úsměv a změnil se v jakýsi strnulý škleb. Vzpomněl si, že doma říkali o mrtvém člověku, že ho "líže smrt". Najednou si uvědomil, že je sám. Dusil ho kouř, někde hořelo. Matěj složil mrtvému Italovi ruce křížem, zatlačil oči, poklekl, pomodlil se Otčenáš za spásu jeho duše, posypal hrstí hlíny, sám sebe pokřižoval, pak mrtvého Tonyho, vstal, vzal mrtvému tu kouzelnou bedýnku s loutkami — přece ji tu nenechá — hodil si ji přes rameno a utíkal dopředu jako zloděj. Daleko však nedoběhl. Uviděl svou četu, utíkající bezhlavě zpět. Kdosi zařval: "Ruckzug!" — Zpátky! Ano, byla to pravda, couvali. Napoleon zvítězil. Eviva Austerlitz! Spojenecká vojska tří císařů byla poražena.

Matěj nevnímá válku, myslí na padlého kamaráda, který před několika hodinami vodil Napoleona na nitkách a volal jeho ústy "Eviva Austerlitz!" Už nikdy nic nezavolá, ale loutky jsou zachráněny! Jdou s ním, jsou jeho, Matěj je jejich velitelem.

Je večer. Hoří táborové ohně a dohořívá několik usedlostí ve Slavkově. Vojáci sbírají padlé kamarády, jiní kopou velké šachty, další přivážejí vápno. Aby je pochovali. Je po válce. Tři císařové se zítra sejdou v slavkovském zámku, podepíší mír a živí i ranění vojáci se vrátí domů.

Vrátí se i Matěj do svých rodných Miroticic. Už nebude vojákem, ale zase jen Matějem Kopeckým — člověkem. Zajde do Písku na jarmark, koupí si šaty, a na zpáteční cestě se zastaví v lese; vybere si tam kus pěkného dřeva a bude se učit vyřezávat loutky. Kdyby tak bylo lípové nebo hruškové, vyřezal by takového Škrholu, jakého ještě nikdo neviděl! A taky loupežníka a čaroděje a princeznu a hlavně — pěkného rošťáčka, chytrého, spravedlivého, odvážného, dobrosrdečného darebu.

To byly ovšem jen sny; neurovnaná, nevyslovená přání vojáka, který se ještě nesvlékl z mundúru.

Eviva Austerlitz! Rakouský císař František a ruský car Alexandr podepsali Napoleonovi kapitulaci a svět byl hned krásnější, voňavější. Vojáci se vraceli k domovům, topoly kolem rybníků jim kývaly na pozdrav. Vojáci zpívali, louky voněly, lesy šuměly a dýchaly dechem jehličí, mechu a hub.

Čím víc se blížil Matěj k Miroticím, tím šel pomaleji. Co bude dělat? Vyučil se sice hodinářství, ale prosím vás, kolik lidí v Miroticích má hodiny!? Tohle řemeslo by ho neuživilo. Jít zase do světa, na vandr, to se mu nechtělo. Sedl si na mez u lesa, díval se na rodnou obec a přemýšlel. Potom, bůhví co ho napadlo, sáhl po skříňce, otevřel ji, a vytáhl Napoleona. Vypadal směšně v trávě, která ho převyšovala, jako hloupý Kašpar, jen mu přišít rolničky. Eviva Austerlitz! Matěj setřásl chmurné myšlenky. Tamhle u těch Božích muk se rozloučil s Mařenkou, když narukoval. Čeká na něho, jak slíbila anebo už je vdaná? Těší se na ni? Těší se na domov? Neví ani sám. Je rozbitý člověk. Hlavu má přeplněnou myšlenkami a žádnou z nich nedovede zachytit.

Zvedl se. Sebral bedýnku a kráčel k domovu. Štěkali na něj psi. Nikdo ho nevítal. Otce už dávno neměl a teď jak se dovídá — i maminka mu zemřela. Neměl nikoho. Domek byl prázdný, zatuchlý, smutný. Otevřel okna i dveře a sedl si ke stolu na zaprášenou židli. Najednou vstal a natáhl hodiny. Do světnice se vrátil život — tik — t'ak . . . Chtělo se mu volat "mami", ale to slovo mu uvázlo v hrdle. Je sám, dočista sám. Zase vyndal ze skříňky loutky a hovořil s nimi. Ne, už nebyl sám. Byl tu s ním statečný rytíř a dobrá víla. Říkal jí Mařenka. Proč by se víla nemohla jmenovat Mařenka, no ne? "Mařenko, i ve mně je kousek rytíře. Pojď sem, ty Napoleone! Heleď, na naší zahrádce neroste nic než kopřivy a vlčí mák. To je tvé semeno. Ale za rok tam budou kvést růže a vonět floxy. Také tam bude nějaká zelenina do kuchyně, ale to už podle tvého přání, Mařenko!"

* * *

Dobrá víla se stala Mařenkou a ta živá Mařenka, která naň skutečně čekala, dobrou vílou. Vzala si Matěje a společně snili o štěstí.

(Dokončení v příštím čísle.)

Národohospodáři varovali

(Dokončení ze str. 4)

ní v Brookings Institution, jsou však přesvědčeni o tom, že je nutno tuto politiku zvrátit, protože současná "přestávka" se zdá být něčím závažnějším než pouhým dočasným zjevem. Inflace je sice vysoká všude, avšak tři zmíněné ekonomické velmoci mají dostatek nevyužitých pracovních sil a továrního zařízení, aby si mohly dovolit zvýšit svou hospodářskou expansi, bez velkého rizika, že tím zároveň bude u nich zvýšen inflační tlak.

Mezitím ceny zlata začaly opět rychle stoupat. Na konci srpna 1976 cena jedné unce zlata klesla na $103 a ještě před třemi týdny stála pouze $114.85. O minulém weekendu však její cena náhle stoupla v Londýně na $131.50 a v Curychu ve Švýcarsku na $132. Znalci uvádějí jako důvody tohoto náhlého stoupnutí cen zlata 4 věci: 1. obavy z nové celosvětové inflace; 2. obavy z nového zvýšení cen oleje v příštím měsíci zeměmi OPEC (Organization of Petroleum Exporting Countries); 3. zvolení Jimmy Cartera presidentem Spojených států (protože někteří pozorovatelé čekají, že jeho hospodářská politika bude povzbuzovat inflaci); 4. dobrá úroda v Sovětském svazu, který nebude musit prodávat zlato, aby zaplatil dovážené obilí.

Tak zůstává hospodářská situace ve světě nejistá i pro budoucnost, a všesvětové problémy inflace a hospodářské recese, doprovázené vysokou nezaměstnaností, dosud nebyly radikálně vyřešeny. Pouze jejich vnější symptomy byly poněkud zmírněny pomocí "kosmetických" prostředků.

Izrael nehodlá dělat žádné větší ústupky Arabům

Washington. — Ministerský předseda Izraele Yitzak Rabin právě navštívil Washington. Po rozmluvě s presidentem Carterem a jinými vysokými vládními úředníky pak prohlásil, že Izrael neustoupí Arabům v žádných důležitějších záležitostech při zamýšlené mírové konferenci v Ženevě.

Předem odmítá jakoukoliv účast delegátů PLO (Organizace pro osvobození Palestiny) — na ženevské konferenci, bude-li znovu zahájena, a to ani jako součást delegace Jordánska. Požadavek jednat s PLO vznesl v minulém měsíci egyptský president Sadat. Izrael se prý také nikdy nevrátí k hranicím před arabsko-izraelskou válkou v roce 1967. A arabské země budou musit přijmcut Izrael jako souseda s právem cestovat do jejich zemí a obchodovat s nimi.

Je pravděpodobné, že izraelský premiér obdržel pevné ujištění U.S. vlády, že Spojené státy budou na straně Izraele s veškerou svou obrovskou vojenskou mocí a mezinárodní váhou.

DOPISY našich čtenářů

ST. LOUIS, MO.:

Vážená redakce a milí čtenáři!

Předně Vás zdravím a přeji Vám, aby Vám Bůh žehnal v těžkém úkolu vydávání našeho milého časopisu "Hlasu Národa", který s radostí každý týden čekáme. Vždyt' jen v něm si můžem přečíst nedělní čtení, epištolu, evangelium a jiné pěkné čtení. Zajímavé je čtení "Starý Zákon", o kterém se dá uvažovat, rovněž "Don Bosko." Také různé zprávy a dopisy našich čtenářů. Překvapil mě článek babičky z La Grange Park. Píše o vydání nějakého románku a opravdu si babičky rády také někdy přečtou něco zábavného, i když mají před sebou krátkou cestu životem. Bývám každý týden přes sobotu a neděli u syna v La Grange Parku, chodívám kolem bloků procházkou a nevím, kde by tam bydlela babička, která mluví česky. Jsem zde už dvanáct a půl roku a přece nemluvím anglicky, protože v rodinách mých známých se většinou mluví česky. Sama něco řeknu anglicky, i když nesprávně, ale nerozumím tomu, co mi kdo říká. A tak už ten život beru tak, jak to Pán Bůh dává. Tak milá babičko z La Grange, zase se někdy ozvěte v našem milém časopisu.

S upřímným pozdravem
Vaše čtenářka Moravanka, druhá babička z La Grange Park.

* * *

Milá redakce! Posílám Vám 10 dolarů na tisk. Jsem přes zimu v St. Louisu.

* * *

Vážení přátelé:

spolu s maminčiným příspěvkem $10.00 Vám současně posílám předplatné na další rok. "Hlas Národa" koná záslužnou práci a skutek duchovního milosrdenství pro ty, kteří neznají anglicky; Vaše řádky jsou slunečními paprsky v moři temnot. Jste jedinou oasou, posledním majákem a nadějí i útěchou zkomírajícího češství. Dokud jste Vy, jsme i my! Po Vás už nikdo z nás nebude, přeji Vám tedy hojná léta.

Jan Burián

WINIFRED, MONTANA:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

prosím Pána Boha, aby vám všem dal hojnost zdraví, abyste i nadále mohli tu těžkou práci vykonávat. Prosím za odpuštění, že jsem se opozdila s předplatným.

V Montaně máme pěkné počasí. Sněhu jsme měli asi 5 inčů, ted' sluníčko začíná rozehřívat sníh a tak máme dosti tepla. Posílám $15.00 na Hlas Národa a $3.00 tam, kde nejvíce potřebujete.

S pozdravem a s přáním Božího požehnání.

Anna Stulc

DEMING, NEW MEXICO:

Ctěná redakce,

říkal jsem si, že již brzy skončí předplatné na Hlas Národa a upomínka ještě žádná nepřišla a tak jsem se díval vedle adresy, kde tisknete datum a našel jsem tam, že mám zaplaceno do 1—1—77 a tak hned posílám předplatné, i když trochu opožděně. Přikládám tu šek na $17.00, $15.00 na předplatné a ty dva dolary na přilepšení, kde je potřeba.

Rok 1976 rychle uběhl, než jsem se nadál, už je pryč. O vánocích jsem měl narozeniny "dvě osmičky" a ještě si mohu vše sám obstarat, zaplat' Pánu Bohu za to.

V jižní části Nového Mexika jsme tak velikou zimu nezažili, jako měli v jiných státech. V říjnu a listopadu bylo trochu sněhu, asi 5 coulů, ale žádné velké mrazy, největší zima byla asi 9 stupňů F nad nulou. Počasí je vlhké, často malé spršky, na takové počasí nejsme zvyklí. Tradiční silné jarní větry už nemáme dva tři roky.

S krajanským pozdravem redakci Hlasu Národa a všem čtenářům.

Chas. Peters

TORONTO, ONT. CAN.:

Vážená redakce,

těším se z úspěchu vašeho listu. Přeji hojnost Božího požehnání Vaší neúnavné snaze zachovat vydávání vašeho listu dalším generacím.

Přikládám šek na předplatné. Děkuji za zasílání H. N. a zůstávám s krajanským pozdravem

A. Lukascik

SURREY, B. C., CAN.:

Ctená redakcia,

uctivo vás pozdravujem a želám vám všetko najlepšie do roku 1977. Obnovujem svoje predplatné na Hlas Národa, posielam šek v hodnote $18.00. Ako môžete, uverejňujte viac cirkevné zprávy na miesto sportu. Mladí mají rádi sport, nás starých to vel'a nezaujímá. Nič proti sportu nemám, ale nie je v tom nič poučného. V cirkevných zprávách sa doviem, čo sa deje na celom svete.

S krajanským pozdravom
Tomáš Starek

* * *

Milý pane Starek,

děkujeme Vám za Vaši čtenářskou a předplatitelskou věrnost. Ty církevní zprávy rádi podáváme, ale někdy neseženeme zavčas dost všeobecně zajímavého materiálu. Psát jen o jmenování nějakých pánů biskupů či přemístění zdejších dpp. farářů by bylo nezáživné. Jakmile však máme dost zajímavých zpráv, hned je uveřejňujeme. A jestli pak víte, že ani to se asi všem čtenářům nelíbí. Napsali nám, že máme psát jen o katolické církvi a nikoliv o jiných křest'anech a jiných náboženstvích. To že prý je komunistické, psát o tom, co učí a dělají věřící jiných náboženství. My že se máme starat jen o sebe, o nás katolíky. Tož, takovýto názor zrovna katolický moc není, zvláště ne v dnešní pokoncilové době, — kdy si sv. Otec Pavel VI. i celý biskupský sněm přejí lepší vzájemné pochopení, zvláště mezi křest'any různých denominací.

Pokud jde o sport, mohl by být určitě o něco kratší, dokud nemá H.N. více stránek. Avšak bez sportu bychom sotva byli mohli získat nějaké nové odběratele z řad mladých, kteří už v náboženství vychováni nebyli. Jen za minulý rok nám zemřelo 48 starých čtenářů, které bylo nutno nahradit — a je třeba získat i další nové. Ty už sotva seženeme mezi našimi nejstaršími pionýry. Abychom pro ty zbývající mohli noviny udržet, abychom jejich vydáváním Vám dokázali naši vděčnost za všechno, co vaše generace zde vybudovaly a udržely, musíme Vás prosit o pochopení zájmů těch mladších, kteří teprve nastupují na místa zemřelých čtenářů a předplatitelů. Až si budeme moci dovolit rozšířit počet stránek, jistě budete, milý pane Starek spokojen.

Upřímně Vás pozdravuji.

Fr. Vojtěch

WINNIPEG, MAN., CAN.:

Vážená redakce,

posílám šek na $20.00, na předplatné $16.00 a zbytek pro sazeče na mrkev, protože to bystří zrak. Jste opravdu gentlmani, že nikoho o předplatné neupomínáte. Je vidět, že čtenářům víc věříte než pan hospodský Harcek, který měl na zdi napsáno: "Příteli milučký, jen z ručky do ručky." Neumím psát články, které by se čtenářům líbily a proto budu stručný. Souhlásím s čtenářkou, která nedávno psala, že byste měli napsat aspoň na jednu stranu listu kalendář. Nevím, proč z kalendáře zmizel sv. Štěpán a je tam svátek sv. rodiny. Je ještě 19. března svatého Josefa a 11. listopadu svatého Martina? Proto uděláte dobrý skutek, když kaledář se jmény sv. patronů v Hlasu Národa otisknete. Velmi se mi líbily úvahy pana Kafky "Člověk zítřka", kdybyste v nich mohli pokračovat, byl bych vám vděčen. Když jsem byl malý chlapec a přišel jsem ke stařečkovi Můčkovi, musil jsem hned pozdravit" Pochválen bud' Pán Ježíš Kristus". Jinak by byl se mnou stařeček vyrazil zavřená vrata. Po hodině náboženství jsme musili říci: "Pán Bůh zaplat' za učení a s Pánem Bohem." Náboženství nás učil velebný pán Vrtek a Kouřil. Tento ještě žije, ale již patří mezi "starší" generaci, loňského roku mu bylo devadesát let. Na vánoční pozdrav mi však napsal, že by si "ještě aj trúfal Moravu u Přívoza přeplavat".

Podle jmen čtenářů vidím, že Znorovy se přestěhovaly do Chatham, Kněždub do Windsoru, Tvarožná Lhota do New Yorku, Kuželov s Velků do Oregon, Vápenky do Toledo, Blatnice do Hamilton a Kozojidky do Winnipeg. Tož byste měli podle počtu čtenářů otiskovat sportovní výsledky i z těchto míst. A ne jen psát o velkých klubech jako Kladno, je dost možné, že právě z toho kúta moc čtenářů nemáte. Jistě by některé čtenáře zajímal výsledek fotbalového utkání Bubálov—Strážnice nebo výsledky pohárového turnaje Radějov—Mlýnky. Když jsem byl malý, hrával za Strážnici v centru Bedřa Hostýnek. Kdybyste otiskovali výsledky těchto utkání, tak by tam čtenáři našli syny a vnuky svých spolužáků anebo příbuzných.

Když se ruka k ruce vine, tak se dílo podaří.

Přeji redakci a všem dobrým duším dobré zdraví a "daj nám, Bože, vytřímati", tak mě to naučili říkat Ukrajinci. S pozdravem

Josef Bogar

* * *

Milý pane Bogar,

pěkně humorně jste našim čtenářům napsal. Kdyby se o sportovních klubech Radějov—Mlýnky, Kněždub—Strážnice atd. psalo ve sportovních novinách, v nichž ty informace o sportu vyhledáváme, rádi bychom o nich našim čtenářům napsali. Avšak, jen mějte trpělivost. Určitě se některý šikovný sportovec z těch klubů taky dostane do některého ligového mužstva na Moravě, a pak v něm svého vnuka či pravnuka ihned rozpoznáte.

Prozatím upřímná pozdravení.

Frj Vojtěch

CLEVELAND, OHIO:

Milý Otče Víte,

posílám předplatné na Hlas Národa na rok 1977. Vím, že s vydáváním novin máte hodně práce. Zaplat' Vám Pán Bůh,

Přihlaste se na společný

ZÁJEZD DO ČESKOSLOVENSKA

PŘES VÍDEŇ

Odlet z New Yorku 28. června, návrat z Vídně do New Yorku 27. července.

Okružní letenka $409, daň $6, okružní autobus Bratislava $15; celkem $430. Poplatek za vízum extra.

Omezený počet míst. Nutná záloha $150 nejpozději do 28. března; doplatek 5. května.

Hlaste se u

SOCHOR TRAVEL SERVICE

137 Washington Ave., Endicott, N.Y. 13760

Největší krajanská cestovní kancelář na americkém východě. Zástupci Tuzexu a všech lodních a letecких společností od roku 1934.

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ
z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700
Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pančner

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

že jste se toho ujal. Přeji Vám hodně zdraví a všemu ostatnímu personálu též. Zbývajících $5.00 použijte, kde to potřebujete. Jak se daří Otci Václavu Michaličkovi a Macháčkovi. Až je uvidíte, prosím, vyřiďte jim pozdrav.

S přáním veškerého dobra
Barbara Nejedlý

* * *

Milá paní Barbarko,

děkujeme za Vaše přání. Vldp. Václav Michalička se už vrátil ze své rodné Oklahomy do kláštera v Lisle, a jak jste jistě v dopisech četla, občas nám něco o našincích v Oklahomě napíše. Vldp. Aleš Macháček je v Lisle už od doby svého odchodu z tiskárny, kdy ho hodně potrápilo srdíčko. Teď jej velmi bolí kolena, a nohy a vůbec všechny klouby. Vzkázal nám však, že své revmatické bolesti rád obětuje za naše trampoty s vydáváním novin, a tak jsme mu za jeho modlitby i ty oběti jeho bolestí ze srdce vděčni.

S pěkným pozdravem
redakce

YONKERS, N. Y.

Ctěná redakce,

přikládám $15.00 na předplatné Hlasu Národa. Je mi už 86 roků a tak oči slábnou, pomáhám si zvětšovacím sklem, neboť zvláště ráda čtu Hlas Národa, na který vždy už netrpělivě čekám.

Přeji vám všem, zvláště Moravanům, to nejlepší v novém roce.

S pozdravem vaše čtenářka
Ant. Gayzur

* * *

Milá naše stařenko Gajzúrová,

Vaše pozdravy a přání všem Vašim přátelům vyřizujeme tím, že Váš dopis otiskujeme. Pěkně Vám i zaň děkujeme, a podle písma bychom Vám těch 86 jar vůbec nehádali. Buďte hodně zdráva a Bůh Vás opatruj.

Redakce

DENVER, COLORADO:

TRSY Z KOLORADA.

Užívám slova: **trsy** pro stopy prvých Čechů a Slováků, přišlých do Kolorada v padesátých letech minulého století. Ale dnes více 'trsy' jako symbol slz v očích nás všech v československém exilu ve Státech. Pálí stále v našem nitru neočekávaná smrt MUDR Zdenky KALENDOVSKÉ, zastřelené v Denveru 7. února 1977, chystající se po skončení své 10 hodinové lékařské služby na nervové klinice a na Státní kolorádské universitě odjeti z Denveru do prostorné rodinné residence v Boulderu. To chvátala matka ke své dvouleté Marušce a k manželovi Jiřímu, pečlivému otci baculaté panenky. Píši dnes o ní zase na úzkostlivé dotazy čtenářů chicagských krajanských novin H.N. a Denního Hlasatele a o jejím vědeckém úspěchu v neurologii a kdo ji zavraždil.

Uznale známý District Attorney of Denver, demokrat Dale Tooly nařídil vyšetřování vraždy ještě v pozdním večeru tragického dne. Pro podezření z této ukrutné a bezdůvodné vraždy byl zadržen a pro nedostatek důkazů zase propuštěn Henry Wadsworth Thomas III, dvaadvacetiletý černoch z předměstí Aurora, pacient MD Zdenky Kalendovské.

Bolest manžela lékařky je drtivá, ale pro lékařskou vědu bude naše brněnská 40 letá krajanka MUDR Zdenka, roz. Strachová ze Slavkova u Brna, chyběti. The Denver Post-press vytyčuje její vědecký objev příčin těžké migrény a bolení hlavy, její teorie a praktický návrh v technice léčení mozkových chorob, **její varování před nebezpečím užívání pilulek proti početí.** Její literatura je význačná.

První Češi a Slováci byli chudí dělníci, diskriminovaní pro slovanský původ, ale také političtí národní hrdinové z r. 1848 jako Šlesinger. Československá lože CSA sbírá jejich trsy. O tom někdy příště.

Snad Tony Cifka a Andrej Kuteš by mohli zveřejniti své nálezy.

Od 10. do 12. března 1977 napadlo ve Skalistých horách Kolorada hodně sněhu. V Denveru a okolí nám napadlo šest inčů. Vítr rychlosti přes 70 mil za hodinu navršil vysoké závěje, způsobil hodně hmotných škod, dokonce i na lidských životech.

Všechny čtenáře pozdravuje
JUDr. František Hradil

MIDLAND, MICHIGAN:

Ctěná redakce "Hlasu Národa",

místo předplatného mé drahé maminky a naší věrné čtenářky na rok 1977 posílám redakci a všem čtenářům smutnou zprávu, že 18. prosince 1976 v požehnaném věku 90 let zemřela a za velké účasti přátel a krajanů byla pohřbena 21. prosince Marie Vašíčková. Jejím jménem děkuji čtenářům, kteří si s ní dopisovali za dopisy a vánoční karty, na které již bohužel nemohla odpovědět. Přeji redakci štěstí, zdraví a Boží požehnání v novém roce.

Syn Frank Konečný

* * *

Milý pane Konečný,

děkujeme Vám za Vaši laskavost, že jste nám sdělil tu smutnou zprávu o odchodu Vaší drahé maminky. Vyslovujeme Vám naši opravdu procítěnou soustrast nad jejím odchodem. Za spásu její duše se pomodlíme a prosíme i naše čtenáře, aby i oni tak učinili. Udivilo nás, jak dopis, který jste nám poslal byl dobře napsán česky. Jestli jste dopis psal sám, opravdu krásně Vás té naší řeči Vaše zemřelá maminka naučila. Vždyť si také na ty její pěkné dopisy do N. a K. vzpomínáme!

Redakce

ASTORIA, NEW YORK:

Důstojný pane, milá redakce,

posílám srdečný pozdrav všem čtenářům a zasílám modlitbu "Návštěva mše svaté" pro nemocné. Byla napsána od dp. Bohumila Matějů, CSSR, v New Yorku, který nám sloužil v kostele Panny Marie Ustavičné Pomoci.

S díky a pozdravem "Zdař Bůh!" vám všem v redakci!

Antonie Běle

* * *

Zde je dopis, v němž mi tu modlitbu ctih. sestra poslala:

* * *

Drahá Tonička,

Posílám Ti modlitbu "Návštěva na mši svaté", kterou složil dp. Bohumil Matějů. Zajdeš si tak do kostela v duchu, kdykoliv chceš. Nauč se ji nazpamět'. Také Ti posílám medajlku sv. Benedikta. Můžes si ji dát na řetízek okolo krku a modlit se ty modlitby. Modlím se za Vás všechny denně, zvláště při mši sv.

Sr. M. Gregoria

Prosila bych vás, aby tato modlitba byla otištěna v H. N. pro ty, komu není možno jít do kostela. Sr. Gregoria by měla radost.

* * *

MŠE SVATÁ — DOMA

Ty můj strážný Andělíčku,
buď dnes za mne v kostelíčku,
na mém místě poklekni
a mši svatou vyslechni!

Když kněz bude obětovat,
rci, že chci Bohu se věnovat;
Všechno, co jsem a co mám,
celá se Mu v obět' dám.

A když s nebeské výsosti,
vstoupí Ježíš do svátosti;
Bohu čest a díky vzdej,
Za mne chvalozpěvy pěj!

Poruč Mu všechny moje milé,
též i všechny nepřátele;
za živé i za zemřelé,
Krista Pána pros vřele!

Když kněz přijme Svaté Tělo,
jež na kříži za mně pnělo,
Bohu poruč duši mou,
láskou, touhou rozňatou.

Rci, ať vejde v srdce moje
ten Bůh lásky a pokoje;
po mši svaté díky vzdej,
s požehnáním domů spěj!

* * *

Drahá ctihodná sestřičko a milá naše čtenářko,

děkujeme Vám za tu pěknou, upřímnou modlitbičku. Rádi ji otiskujeme z přesvědčení, že mnohé z našich čtenářů potěší, když nemohou jít pro nemoc, stáří či špatné počasí do kostela. A pak ji otiskujeme i z vděčnosti k dp. B. Matějů, o jehož neúnavné práci pro naše krajany — pionýry v New Yorku jsme se dočetli v různých starých článcích.

Pěkně Vás pozdravuji, a v modlitbě si na nás někdy obě vzpomeňte.

Fr. Vojtěch

CHATHAM, ONTARIO, KAN.:

Ctěná redakce "Hlasu Národa"

zasílám vám money order na $20,00, na předplatné, co přebude na vaše potřeby. Opozdil jsem se, ale doufám, že mi prominete. Příště, budu-li živ (už jsem nakousl dvaadevadesátku), tak se polepším. Je vidět, že se snažíte všemožně vyhovět všem. Takový oříšek rozluštit se podařilo dosud málokomu. Snad se to podaří vám, jen když Pán Bůh dá zdraví, vůli máte dobrou.

Váš odběratel
Frank Novosad

* * *

Milý náš čtenáři,

zrovna tak, jak jsme to napsali naší milé stařence Georgevitch, musíme i Vám napsat, že ta léta bychom Vám podle Vašeho rukopisu nehádali. Hojnost zdraví a Božího požehnání do dalších let života Vám ze srdce přeje

Redakce

BERWYN, ILLINOIS:

Ctěná redakce,

posílám předplatné na 1 rok a zbytek na podporu našeho českého katolického tisku. Můj manžel zemřel 21. prosince 1976. Jestli můžete, tak na místo John Bohil uveďte na adrese Anna Bohil.

Srdečně vás všechny zdravím. S Pánem Bohem.

Anna Bohil

* * *

Milá paní Bohil,

aniž jsme to věděli, tak jste měla letos smutné svátky. Tak dodatečně přijměte naše upřímné "potěš Vás Pán Bůh", vzpomenu si na Vašeho zemřelého manžela rád modlitbou.

Otec Vojtěch Vít

OXFORD JUNCTION, IOWA:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

nejdříve vám chci poděkovat za milé české noviny Hlas Národa, který mi posíláte. A též, že jste měli tu trpělivost a čekali až vám zašlu předplatné, které posílám za dva roky najednou. "Katolík" jsme odbírali v naší rodině asi 70 let. 19. května se dožiji 94 roků. Děkuji Bohu, že mi zdraví slouží a oči natolik, že si ještě mohu vše přečísti. Roku 1904 přijela naše rodina z Čech do Ameriky a to do Chicaga a já začal chodit do večerní školy učit se číst a psát anglicky, poněvadž jsem věděl, že to budu potřebovat.

Přeji vám, abyste měli stále více a více českých odběratelů, aby i nadále mohl Hlas Národa vycházeti, neboť si jej vždy s potěšením přečteme.

Se srdečným pozdravem
Frank Kolařík

* * *

Milý náš oslavence,

tak Vám k těm květnovým narozeninám přejeme již předem hojnost Božích milostí do dalších let. Nevím, zda je to náhoda anebo jak se to stalo, že právě v poslední době jsme dostali několik dopisů z různých států amerických, které psali Vaši vrstevníci a vrstevnice. S obdivem kroutíme nad těmito dopisy hlavou, a podivujeme se, jak všem vám to psaní jde pěkně od ruky. Tak ještě jednou hlavně hodně zdraví a Božího požehnání za všechny v redakci vám z plna srdce přeje

Otec Vojtěch Vít

OWOSSO, MICHIGAN:

Drazí pánové,

srdečně vás pozdravuji a posílám vám peníze na předplatné. Hlas Národa se mně moc líbí, děkuji vám za vaši velkou obětavost. Modlím se za vás, abyste byli všichni v redakci zdraví a mohli ty naše noviny ještě dlouho nám vydávati.

Znamenám se s úctou
Filomena Stasa

* * *

Drahá pani Stasa,

s těmi vašemi modlitbami i všech našich milých čtenářů, ctihodných sestřiček a bratří, našich opuštěných a nemocných — opravdu počítáme. Potřebujeme je jako sůl, nemáme-li někdy "z kůže vyletět". To pak si na Vás opuštěné a stonavé vždy vzpomeneme a "pracuje to"; vědomí, že aspoň někteří dobří lidé pochopili naše úsilí, že jsou přesvědčeni o nutnosti záchrany a udržení našeho českokatolického časopisu, že jej rádi čtou, že je ta četba posiluje, to je nejhřejivější odměna kněze za všechnu tu bezplatnou dlouhohodinovou lopotu. Tož, Pán Bůh Vám zaplať, paní Filomeno, za to pěkné smýšlení, někdy nám něco napište a modlitbou naši práci doprovázejte. S pěkným pozdravem

Fr. Vojtěch

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

PROBLÉM SAHELSKÉ ZÓNY V SEVERNÍ AFRICE

Jerry Pournelle, Ph.D.:

Všichni jsme četli o hladu, který postihl Sahelskou zónu, rozsáhlé, suché území, ležící jižně od Sahary, kterému hrozí, že se stane součástí této největší pouště světa. Písečné závěje tam neúprosně postupují směrem k jihu a pohlcují celé vesnice, zatím co tamní lid trpí hladem. Tato tragedie je tím horší, že poušť se tam rozšiřuje lidskou vinou. Co člověk zavinil, to opět může napravit, aspoň zde. Nápravy se však nedosáhne bez podstatné změny tradičního života a kultury tamního obyvatelstva.

Nomádský způsob života

Sahelskou krajinu obývá nomádský lid, k němuž patří také Tuaregové, kteří byli v dobách, kdy Francie šířila v Africe své koloniální panství, nejzarputilejšími a nejobávanějšími nepřáteli francouzské cizinecké legie. Od těch dob však nezměnili svůj životní styl a pravděpodobně se budou vzpírat každému pokusu o změnu v jejich tradičních životních zvycích. A právě způsob jejich života je příčinou postupu pouště. Tamní pastviny nepatří nikomu a proto každý jich může užívat k pasení svých stád. Každý může na těchto obecních pastvinách držet tolik dobytka, kolik chce.

Vypásání obecních pastvin

Každý jednotlivec se snaží využít co nejvíce obecních pastvin ve svůj prospěch a posílá tam tolik dobytka, kolik může. Každý se snaží mít pokud možno největší stáda. Výsledek toho pak je hrozivý: obecní pastviny jsou nemilosrdně vypásány až na holou zem a nakonec pak nikdo nemá nic. Právě k tomuto došlo v Sahelské zóně.

Od roku 1955 do 1965 byla v Sahelu hojnost dešťů. Vyrostlo tam mnoho trávy a keřů, takže tam bylo možno živit větší stáda dobytka než předtím. Zároveň se tam rozšířilo moderní zvěrolékařství, takže méně dobytka hynulo následkem mouchy tse-tse. Toto vše pak vedlo k tragédii.

Příchod suchých let

Už před rokem 1970 však deštivé roky skončily a nastala spíše suchá léta. Majitelé dobytka, ve snaze zajistit si dostatek mléka, jež je hlavní součástí stravy tamního lidu, ještě více rozmnožili svá stáda, aby se tak — podle jejich představy — zabezpečili před hladem. Sucho bylo už dost velké, avšak přílišné vypásání pastvin je učinilo ještě zhoubnějším.

Protože rostliny zmizely, deštivé mraky pouze přecházely přes vyprahlou, holou zem, čímž se tamní doba sucha ještě víc prodlužovala. Písek Sahary se pak začal šířit na jih a nebylo žádných rostlin, které by zadržely jeho postup. Padesát až osmdesát procent dobytka zahynulo a desetitisíce hrdých majitelů stád trpělo hladem anebo se uchýlilo do uprchlických táborů.

V téže době jedna obrovská dobytčí farma na hranicích mezi Nigerem a Malim unikla všeobecné zkáze. Tato farma byla obehnána ostnatým drátem. Byla tam dovážena dodatečná píce. Nebylo tam dovoleno žádné přílišné vypásání pastvin. Toto chráněné území, měřící stovky čtverečních mil, bylo hájeno strážemi a pytláci byli odtud surově vyháněni.

Nejistá budoucnost

Tento dramatický výsledek je možno vidět na fotografiích, vzatých umělými družicemi. Tato farma se na celé Sahelské zóně vyjímá jako temné území, pokryté bujným porostem, které vzdorovalo postupující poušti. Něco podobného by bylo třeba učinit i v ostatku Sahelské zóny. Vášnivě nezávislí nomádští majitelé stád však nejsou schopni vidět, že nejlépe by posloužili svým rodinám, kdyby svá stáda omezili. V jejich očích by to znamenalo postoupit tyto pozemky jejich nepřátelům. Přeměna nově vzniklé pouště v žírné pastviny by předpokládala, že tito nomádi by se musili vzdát svých tisíciletých životních zvyklostí a své kultury, což je u nich těžko myslitelné.

Mezitím doba sucha v Sahelu dosud neskončila a tamní obyvatelstvo není zajištěno před rozšířením Sahary a před katastrofálním hladem, jež jsou nevyhnutelným následkem nerozumného vypásání pastvin, které nikomu nenáleží.

Sebevražda z pošetilosti

Glendale, Cal. — Třináctiletá americká školačka Lynn Barillierová si nedávno vzala život ze zármutku nad sebevraždou svého oblíbeného televizního herce Freddie Prince. Mladý Freddie Prinz, který už tři roky vystupoval v jedné oblíbené televizní sérii filmů, se zastřelil ze zármutku nad tím, že jeho žena zažádala soudní autority o manželskou rozluku, ačkoliv měla všechno: jeho "lásku", peníze, slávu i všechno pohodlí. Oba byli tělesně zdraví, jen Freddie byl náruživý užívač omamných drog — snad jen proto, aby vydržel to neustálé duševní a nervové napětí z podepsaných smluv na svá herecká vystoupení.

Mladistvá Lynn se stejně jako její oblíbený televizní herec střelila otcovou pistolí do hlavy a po převozu do nemocnice zemřela. Ve svém dopise na rozloučenou napsala mimo jiné tcto: "Chtěla bych být pohřbena co nejblíže, nejraději hned vedle hrobu Freddie Prinze, abych byla po celou věčnost co nejblíže vedle svého ideálu a miláčka."

Co k tomu říct? Z vlastní zkušenosti sice všichni víme, že v žádném věku nejsme uchráněni před určitou dávkou pošetilosti, a že zvláště v dospívajícím mládí se člověk dopouští nerozumností, aby se "utvrdil v sebevědomí", že je "úžasný"; všelijaké "husarské kousky" mladých jsou toho denně důkazem.

Z motivace Linniny sebevraždy je však jasné, jak nedobře může působit vliv americké televize na fantasii mladistvých, zvláště když nemají žádnou náboženskou víru, která by jim pomohla jejich přecitlivělost usměrnit úctou k Božímu Desateru a Kristovým příkladem lásky k bližnímu.

Projev hluboké soustrasti

vyslovujeme
našemu milému příteli

RUDOLFU SOLFRONKOVI, ml.,

jeho rodičům a paní Zadražilové,
mamince jeho tragicky zesnulé drahé ženy
MAGDY
a babičce na věčnost rovněž povolaných milých vnoučat ZUZANKY, DENISE a MICHALA.

Jste v našich myslích, srdcích a modlitbách

Sdružení mladých

PROJEV UPŘÍMNÉ SOUSTRASTI

vyslovujeme

RUDOLFU SOLFRONKOVI ml.,

otci zahynulé rodiny,

a jeho rodičům, našim milým věrným členům manželům

RUDOLFOVI st. a BARBOŘE SOLFRONKOVÝM

nad náhlou a téměř neuvěřitelnou ztrátou všech těch, které z hloubi svých upřímných srdcí milovali vroucí láskou, a kteří tragicky zahynuli za časného rána v úterý 15. března 1977 při požáru rodinného domu:

MAGDY,

rozené ZADRAŽILOVÉ, nevěsty, snachy a maminky jejich vnoučat

ZUZANKY, DENISE a MICHAELA

Snad v této pro vás tak těžké době bude nám dovoleno oplatit přátelství přátelstvím a opravdově míněnou a procítěnou účastí nás všech umenšit vaši nesmírnou bolest.

Kéž milostivý Bůh, který — pro naše lidské chápání v tak těžce pochopitelné tragédii povolal vaše nejdražší k Sobě, vám poskytne sílu jít životem dál s pevnou vírou a naději na společné posmrtné setkání.

ZA KLUB DOMOV:

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
kaplan českých bohoslužeb

Ferdinand Kussel
předseda

Františka Uhlířová
tajemnice

PROJEV HLUBOKÉ SOUSTRASTI

Modlitbou vzpomínáme na

MAGDU SOLFONKOVOU,

rozenou ZADRAŽILOVOU,

která tragicky zahynula s dětmi

ZUZANKOU, DENISEM a MICHAELEM

v úterý 15. března při požáru domu v Ciceru a vroucně se modlíme za uzdravení jejich starostlivého tatínka,
věrného dobrovolného pomocníka
a častého zlepšovatele grafické úpravy našich novin Hlasu Národa

Rudolfa Solfronka ml.,

který jediný toto neuvěřitelné rodinné neštěstí přežil a je v nemocničním ošetření v katolické nemocnici Loretto.

Zároveň prosíme Všemohoucího,
aby v hodině jeho životní zkoušky nejtěžší
jej silil vírou, že "Svým věrným Bůh
život smrtí nebere, ale jen přeměňuje."

S projevem hluboké soustrasti za redakci Hlasu Národa, vydavatelstvo "Velehrad", česko-americké kulturní středisko se všemi zaměstnanci a dobrovolníky:

Otec VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
kaplan českých bohoslužeb u sv. Prokopa

Dr. František SCHWARZENBERG
předseda chicagského "Velehradu"

Františka UHLÍŘOVÁ
tajemnice

KDYŽ BYL PAPEŽEM PIUS XI. ...

(Dokončení z min. čísla.)

Svatý rok zahájil Pius XI. ráno 1. dubna 1933 otevřením Svaté brány v basilice svatého Petra obvyklým obřadem. Bazilika nestačila pojmout všechny věřící. Přítomen byl také biskup Boleslav Sloskan, apoštolský administrátor mohilevský, který přijel do Říma 30. března po propuštění z bolševických vězení výměnou za sovětského špióna. Téhož dne večer rozsvítil papež stisknutím knoflíku ve Vatikáně i veliký kříž umístěný na vrcholku Monte Senario u Florencie, kde byl založen řád servitů, a postavený na paměť 700. výročí řádu. Malým obnosem na něj přispěl i Mussolini.

Vzhledem k tomu, že Svatý rok začal na jaře, hned od zahájení putovalo do Říma mnoho poutníků jak z Itálie, tak z celého světa. Přicházeli ve velkém počtu zvláště na významné příležitosti, jakými byla blahořečení a svatořečení a velké svátky. Odhaduje se, že na jednotlivé příležitosti se sjelo až 250.000—300.000 poutníků. Na základě zkušeností z roku 1925 byl tento Svatý rok velmi pečlivě naplánován. Liturgické obřady byly konány slavnostně a s usebraností. (V první čtvrtek Svatého roku se za přítomnosti Pia XI. konala v svatopetrské bazilice Svatá hodina; ve Svatém týdnu opět papež sám konal obřady v různých kaplích vatikánských paláců, zvyk, který zanikl v roce 1970.) Zvláště liturgie na Boží hod velikonoční v bazilice svatopetrské zanechala v přítomných hluboký dojem. Byli jí přítomni bývalý španělský král Alfons XIII. a irský ministerský předseda Eamon de Valera. Po ní poprvé po 63 letech udělil Pius XI. slavné velikonoční požehnání "Orbi et Urbi" poutníkům, kteří zaplnili náměstí před bazilikou. Byl uvítán nadšeným provoláváním, které ztichlo pouze když mluvil. Na náměstí se také navzájem zdravila papežská a italská vojska, něco, co bylo ještě v roce 1925 nemyslitelné.

Poutníci neustávali přijíždět ve skupinách — bylo mezi nimi mnoho universitních a středoškolských studentů s profesory a intelektuálů, — ale také dělníků, železničářů a diecésních poutí s biskupy, že papežské audience se konaly denně a pokud možno pro každou skupinu zvlášť, takže Pius XI. někdy k nim hovořil až csmkrát za odpoledne a vracel se unaven v devět hodin večer. Z ČSR přijela velká pont 750 osob s biskupem Kašparem už v dubnu. Pak následovaly další.

Postupně navštívil Pius XI. všechny jubilejní baziliky: Lateránskou na svátek Nanebevstoupení Páně. Podle starého zvyku při mši svaté četl evangelium a kázal před papežem opět mladý jáhen z koleje Capranica, papež opět poprvé od 26. května 1870 udělil požehnání s balkónu baziliky, 30. června v Den památky sv. Pavla byl v basilice nad hrobem svatého Pavla, odevzdané podle Lateránských dohod znovu Svatému stolci, 11. října na svátek Mateřství Panny Marie byl přítomen mši svaté v basilice Panny Marie Větší. Na tvátek Božího těla konal opět poprvé po šedesáti letech na náměstí svatého Petra eucharistický průvod.

Nejvíce poutníků ovšem do Říma přitahovaly obřady blahořečení a svatořečení. Během roku 1933 bylo za blahoslavené prohlášeno 5 osob a svatořečeny 2, zatímco v roce 1934 byly blahořečeny 4 osoby a svatořečeno 7 blahoslavených. Noví světci pocházeli převážně z nové doby. Tak při blahořečení Gemmy Galgany, 14. května, jež zemřela v mladém věku v roce 1904 v toskánském městě Lucca, byla přítomna nejen její sestra, ale i rodina Giannini, u níž sloužila, a farář, který ji pokřtil. Blahořečení se zúčastnil belgický poutník Edmund Duvivier z Hasseltu, který v 51 dnech ušel 1679 kilometrů. Nemohl se ovšem měřit s rekordem Josefa Aloise Wey ze Singapore, který během svého putování pěšky do Říma musel překonat 15.000 kilometrů po stopách Marca Polo.

Dne 21. května byl blahořečen i obnovitel jezuitského řádu po jeho zrušení P. Giuseppe Pignatelli. Triumfální byla ovšem kanonizace svatého Jana Bosco, zakladatele kongregace salesiánů 1. dubna 1934 na samém sklonku Svatého roku.

Během kanonizací byl obnoven i starý zvyk osvětlovat kupoli, fasádu i kolonádu Svatopetrské baziliky. Poprvé se tak stalo 12. března 1622. Bylo k tomu třeba 5000 olejových lamp a 8000 pochodní, jež zapálilo současně 300 dělníků, rozdělených do 36 skupin.

Svou pozornost vůči misijním zemím projevil Pius XI. i vysvěcením 5 domorodých asijských biskupů 11. června. Svatý rok zavdal podnět k organizování různých sjezdů v Římě a k ukazování tzv. Turinského plátna v Turině od 24. září do 15. října. Pius XI. našel však i během Svatého roku čas pro zahájení provozu nového vodovodu Vatikánského města 12. května. Šlo především o zajištění plynulého zásobování vodou nových budov uvnitř Vatikánského města, postavených po uzavření Lateránských smluv. Poprvé v dějinách také Vatikánské pošty vydaly mimo tradičních medaili i pamětní známky k Svatému roku.

Když Pius XI. uzavíral Svatou bránu v bazilice svatého Petra jednou pozlacenou a dvěma postříbřenými cihlami, mohl být spokojen s odezvou tak nečekanou, jež proti všem předpovědím vzbudila jeho výzva k slavení Svatého roku v celém světě. Zvlášť velká byla v Itálii, v Německu, ale i ve Španělsku a jinde. Podle vžitého zvyku prodloužil tehdy konstitucí "Quod superiore anno" Svatý rok pro celý svět. V konstituci, v níž vyzýval, aby se to dělo "modlitbami a obětmi, aby bylo možno napravit tak nesmírnou urážku Boží velebnosti" způsobenou nevěrci, pokračuje: "Modlíme se tedy, aby to konali všichni křesťané, totiž aby dosáhli modlitbami od milosrdného Otce, aby tyto hrůzné snahy těchto zločinců, kteří se nejen pokoušejí zvrátit jakékoliv náboženství, ale i samu lidskou vzdělanost, byly konečně potlačeny a vyzněly do prázdna."

Svatý rok 1933 je nepochybně vrcholem pontikátu Pia XI. Další a poslední léta jsou poznamenána jeho neúnavným obranným bojem za práva už nejen víry, ale také člověka. I když později uzavřel konkordát s nacistickým Německem, přece neustával hlasitě pozvedávat svůj hlas kdekoliv viděl hrubé narušování jakýchkoliv spravedlivých práv. Tak jako kdysi sám sepsal odsouzení italského fašismu v listě "Non abbiamo bisogno", v roce 1937 s datem 19. června vydal svůj okružní list "Divini Redemptoris" proti komunismu, aby dokázal, že církev se staví proti jakékoliv formě totalitarismu a bezbožectví. V úvodu popisuje výsledky materialistické nauky takřka prorocky, takže dnešní čtenář má dojem, že Pius XI. popisuje společnost, jíž viděl vlastníma očima.

Nic nemohlo být německým nacistům milejšího než tento okružní list. Papež konečně pochopil jejich boj. Jejich euforie však trvala několik dní. Na Květnou neděli roku 1937 četli němečtí kněží v Říši německy psaný okružní list "Mit brennender Sorge", v němž se odsuzují všechny naukové omyly nacismu. Končí zdůrazněním nauky církve, stojící tváří v tvář kolektivnímu potlačení svobody: "Člověk jako osoba má nezcizitelná práva, jež přijal od Boha." 13. dubna roku 1938 znovu vydal Pius XI. soupis mylných nauk nacismu: "nebezpečných nauk, převlečených pod jménem vědy, jejichž cíl je pouze zvrátit mysl lidí a připravit je o pravou víru." Podobná varování vyjádřil papež, který se nedal umlčet, ještě v 23 promluvách.

V roce 1938 stále častěji hovořil Pius XI. o svých obavách z nebezpečí války. V neděli 21. srpna prohlásil seminaristům misijní university Propagandy: "Chraňte se především přehnaného nacionalismu jako skutečné kletby. Zdá se nám, že všechny události nám dávají za pravdu, hovoříme-li o skutečné kletbě, neboť je to kletba rozdělení, rozporů spojená s nebezpečím válek."

Po tzv. Mnichovské dohodě vydal Pius XI. 29. září poslední výzvu, v níž žádal o modlitby za mír v celém světě a volal k zodpovědnosti vládce světa za životy miliónů lidí, žijících v hrůze z války. Nakonec pohnutým hlasem dodal: "Tento život, který nám Pán dal a téměř obnovil, z celého srdce obětujeme za spásu a mír světa, nebo chce-li Pán života a smrti nám odňat neocenitelný a už dlouhý dar života, nebo chce-li ještě prodloužit pracovní den trpícímu a znavenému dělníku." Pius XI. nabídl v obět svůj život na svátek svatého Václava, a odsoudil Mnichovskou dohodu. Pražský kardinál Kašpar mu poděkoval dopisem kardinálu Pacellimu, v němž jej prosil, aby jej předal papeži: "jedinému, kdo se nás v těchto těžkých dnech odvážil zastat."

Nikdo jistě nebude podezřívat francouzského státníka George Bidaulta z přehnaného klerikalismu. Slova, jež však napsal 30. září 1938 dobře vystihují postavu Pia XI. a celý jeho pontifikát: "V tomto smutku, v němž jsme ponořeni, při této abdikaci kdysi tak hrdých demokracií, nám dodává hrdost a útěchu jen jediný hlas. Je to hlas velkého papeže Pia XI., jediný nebojácný uprostřed tolika zrad, hlas, který hovoří znovu ve prospěch míru, dnes stejně jako vždy. Neboť jeho hlas se nemění s větrem, nepohne jím závan strachu ani paniky... V tento den vzýval Pius XI. svatého Václava: při hroucení toho, co náleží světu, pochopí snad svedení lidé, kde je skutečná odvaha a slova, jež neklamou."

Náš "Hlas Národa" měl už před 90 lety svého "jmenovce"

Když loni, dne 3. ledna L.P. 1976 — ve výročním roce 200. letého výročí americké svobody a nezávislosti vyšlo prní číslo našeho milého Hlasu Národa, bylo v něm vysvětleno, jak jeho jméno vzniklo: Sloučením jména prvého českoamerického katolického týdeníku "Hlas" ze St. Louis, Mo., zaniklého r. 1954 a listu českých benediktinů "Národ", zaniklého v prosinci 1975.

Nyní jsme zjistili, že "Hlas Národa" již jednou vycházel. Ne zde v Americe, ale ve staré vlasti, v Praze. A nebyl to list ledajaký! Vždyť v 80. a 90. letech minulého století jeho kulturní rubriku (posudky o knihách, kritické referáty o divadelních hrách, zprávy o koncertech, výstavách a různých kulturních podnicích), psal a redigoval sám "kníže českého Parnasu" — básník Jaroslav Vrchlický. Byl to deník po řadu let velmi vlivný a hojně čtený, byl to list "České strany národní" známé více pod jménem "Staročeská". Tehdejší Hlas Národa byl považován za mluvčí orgán vůdce Staročechů dr. Františka L. Riegera. Staročeská strana v 60. letech min. století representovala celý náš národ a vedli ji František Palacký, dr. Brauner a dr. Fr. L. Rieger. V 70. letech se pak ale od strany Staročeské odštěpila tzv. Česká strana svobodomyslná — zvaná Mladočeská.

Palacký s Riegrem původně r. 1863 založili list "Národ", ale ten neměl dlouhého trvání; zanikl po šesti letech. — Prvé číslo staročeského Hlasu Národa vyšlo 21. března 1886 — a byl tak pokračovatelem listu "Pokrok". Ten byl založen devatenáct let předtím — r. 1867.

Hlas Národa stál neochvějně za českým státním právem — tendence byl spíše konservativní. Ostře vystupoval (v 80. a 90. letech) proti rozpoutání "kulturního boje" (Protinábožeňské štvaní). Kulturní boj odsuzovali a proti němu se stavěli jak Palacký (evangelík), tak Rieger. Považovali jej za velmi škodlivý a nebezpečný pro náš národ — nejen proto, že rozvrací národní svornost, ale ve svých důsledcích podkopává mravní pilíře každého národa, tím spíše tedy málopočetného národa našeho.

Nebudeme zapírat, že v 90. letech a na zlomu století se Hlas Národa občas ocitl v potyčkách s prof. Masarykem. Což, jisté vysvětlení dává sám Masaryk. V Čapkových "Hovorech s T. G. Masarykem" na otázku "Co jste dělal, pane presidente, v devadesátých letech?" — Masaryk lakonicky doznává: "V devadesátých letech jsem dělal chyby..."

Když koncem minulého století utrpěla Staročeská strana (která stála v čele české politiky třicet let) těžkou volební porážku a byla postupně vytlačena z českého politického jeviště — (na němž se již objevilo půl tuctu nových politických stran) — počaly i rychle slábnout řady čtenářů Hlasu Národa a jeho vliv — zvláště po Riegerově smrti r. 1903. Hodně dřívějších čtenářů Hlasu Národa se stalo odběrateli Národní Politiky, která v té době měla linii velmi obdobnou.

Hlas Národa ale přesto vycházel dál. V létech před první světovou válkou byl považován za list, vyjadřující stanovisko české historické šlechty (jež bývala politickým partnerem Staročechů) a byl subvencován knížecí rodinou Lobkowiczů. Jeho politická linie, jako všech českých stran (s výjimkou soc. demokratů), byla státoprávní a austroslávská. — Při politice austroslávské setrval, a na rozdíl od ostatních českých listů a stran ji nezměnil ani v posledním roce prvé světové války. Proto také po převratu r. 1918 zanikl a téměř všechny jeho odběratele a čtenáře získala "Národní politika".

—un

SPORT

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

19. kolo —

DUKLA—SPARTA 4:1

Branky: Po Fialově přihrávce Nehoda nezadržitelně skóroval — 1:0. Stránský našel Caudra na pravé straně a ten neopakovatelným způsobem za Spartu vyrovnal. Gajdůšek proletěl jako střela, jeho prudký centr vyboxoval brankář Sparty Poštulka, ale jen před Vízka, který bombou vrátil Dukle vedení — 2:1. Gajdůškův rohový kop šel na Vízka a jeho přesná hlavička znamenala výšení na 3:1. Nehoda prošel po pravé straně a Rott uzavřel skvělou ranou skóre utkání 4:1. Dukle vycházela stoprocentně koncovka.

SLAVIA—ŽILINA 1:1

Branky: Žilinčan Fric utekl po levé straně, obešel středního obránce Slavie Frydrycha a s přehledem nahrál přesně na nohu úplně volného Beleše, jemuž stačilo zasunout míč vedle bezmocného brankáře Zlámala 0:1. Tři minuty před koncem P. Herda dal přesný pas na R. Svobodu a ten zblízka zajistil Slavii bod — 1:1. Domácí Slavia měla po celé utkání jasnou převahu, ale chyběl jí střelec. Rozhodčí odpustil Žilině penaltu.

FRÝDEK-MÍSTEK—BOHEMIANS 2:2

Branky: Coufal vyslal ne příliš prudkou ránu z trestného kopu asi z 25 metrů na střed brány a brankář Bohemians si míč do sítě doslova vhodil 1:0. Panenka střílel trestný kop, brankář domácích jeho střelu vyrazil na tyč, ale míč se odrazil před Mastníka a bylo vyrovnáno — 1:1. Nejlepší střelec domácích, Marchevský, byl faulován v šestnástce a nařízenou penaltu sám bezpečně proměnil — 2:1. Bičovský nádherným pasem našel volného Jarkovského na hranici velkého čtverce a vydařenou střelou se postaral o konečnou remízu.

BRNO—PLZEŇ 2:0

Branky: Za sražení Pešiceho kopal penaltu Kroupa a proměnil ji za vedoucí gól. Jarůšek vysunul chytře Pešiceho kolmo proti brance, ten z přihrávky hned vystřelil a bylo to 2:0.

INTER—OSTRAVA 1:0

Branka: Bajza zpracoval skvěle míč, založil akci, našel nabíhajícího Mráze, který poslal do běhu míč Petrášovi. Ten se dostal až na dostřel a mezi nohama Šreinera poslal míč do sítě, brankář hostí Michalík byl na druhé straně branky.

TEPLICE—TRNAVA 5:0

Branky: V prvé minutě Mixa našel na pravé straně Senického a ten po opakované falšované střele poprvé překonal šokovaného brankáře Kozinku. Z centru Pokludy zvýšil Bříza (posila z Chomutova) na 2:0. Štarch se proháčkoval obranou Trnavy a pod tělem Kozinky dal třetí gól. Po kombinaci Melichar—Štarch dostal míč Pokluda a ten jej usměrnil do sítě — 4:0. Celkové skóre 5:0 ukončil Bříza, když dorazil centr Thorovského.

TRENČÍN—VSS KOŠICE 2:0

Branky: První gól dal Koronczi z přihrávky Kovacse. Po přihrávce Brezovského vstřelil Rusnák druhý gól a bylo rozhodnuto. Je víc než pravděpodobné, že Trenčín vzal poslední naděje hostům na udržení v 1. lize.

LOK. KOŠICE—SLOVAN 2:1

Branky: Fecko narazil Kozákovi, ten vypálil a Lok. Košice vedla 1:0. Žitnárovu bombu vyrazil Vencel, ale jen k nohám Módera, jehož muška byla přesná a zvýšil náskok na 2:0. Sedm minut před koncem se podařilo Slovanu zkorigovat výsledek gólem Novotného.

Tabulka po 19. kole

1.	Dukla Praha	45:20	29
2.	Slavia Praha	35:21	26
3.	Inter Bratislava	34:23	23
4.	Trenčín	29:25	23
5.	Brno	28:24	22
6.	Ostrava	26:20	20
7.	Žilina	28:24	19
8.	Slov. Bratislava	26:23	19
9.	Teplice	32:29	19
10.	Bohem. Praha	23:22	19
11.	Sparta Praha	25:28	19
12.	Lok. Košice	30:38	17
13.	Plzeň	23:29	16
14.	Trnava	13:33	14
15.	Frýdek-Místek	22:23	12
16.	VSS Košice	21:48	7

Nejlepší střelci

1. Panenka (Bohemians) 12 gólů; 2. Kroupa (Brno) a Marchevský (Frýdek-Místek) 10 gólů; 3. Vízek (Dukla) 9 gólů.

★

II. liga kopané
V ČESKOSLOVENSKU

16. kolo —

Prešov—Jablonec 2:1

Branky: Šálka, Novák Kopanec.

Martin—Třinec 1:2

Branky: Kocián — Hruška, Junas vlastní.

Kladno—Bohumín 1:2

Branky: Poupa z penalty Sloboda, Kramáč.

Vítkovice—Příbram 0:0

Pov. Bystrica—Bardejov 0:0

Michalovce—Nitra 0:0

RH Bratislava—Vlašim 2:2

Branky: Micheler, Čech Hřebík, Findejs.

Banská Bystrica—Děčín 1:0

Branka: Farkaš.

Tabulka po 16. kole

1.	Prešov	31:10	26
2.	Ban. Bystrica	28: 8	25
3.	Třinec	24:12	22
4.	Jablonec	31:14	21
5.	Bohumín	24:12	20
6.	Nitra	25:21	17
7.	Kladno	22:20	17
8.	Vlašim	22:17	16
9.	Příbram	14:22	14
10.	Pov. Bystrica	13:24	14
11.	Vítkovice	15:23	13
12.	RH Bratislava	22:16	12
13.	Martin	20:32	12
14.	Děčín	13:25	12
15.	Michalovce	12:37	9
16.	Bardejov	10:33	6

★

FC Berichaud—Československo 0:6

Před Řeckem (utkání se hraje v Praze 23. března) a Walesem (kvalifikace pro MS 1978 se hraje 30. března ve Wrexham) sehrál čs. fotbalový tým přípravné utkání za chladného a větrného počasí se snaživým soupeřem francouzské II. ligy. Jasné vítězství bylo podloženo dobrou kombinační hrou a snahou všech reprezentantů. Branky byly ukázkové a dali je Nehoda 3 (Dukla Praha), Panenka (Bohemians Praha), Gogh (Slovan Bratislava) a Dvořák (Dukla).

★

Československo B—Karl-Marx-Stadt 3:1

V Děčíně měl premiéru B-tým Československa, který měl za soupeře ligový celek z Východního Německa. Čs. tým prokázal lepší technickou zdatnost i fyzickou kondici. Branky: Mráz (Inter Bratislava), Bílský (Dukla Praha), Slaný (Ostrava) — Sachse.

★

Československo—Rakousko 1:2 (Hráči do 21 let)

Čs. fotbalové mužstvo do 21 let prohrálo a možno říci, že zaslouženě, přestože mělo po celé utkání více než výraznou převahu. Za druhý poločas se soupeř dostal třikrát za polovinu hřiště, ale přesto vstřelil dva góly. Branky: Turianik (Žilina) — Drazan, Justin.

★

Brno—Teplice 0:0 (Český pohár)

Po prodloužení na penalty 4:5. V normálním hracím čase nepadl žádný gól, a tak se kopaly penalty. Celkem 18, z toho plných devět prvoligoví hráči neproměnili. Na penalty zvítězily Teplice a postoupily do finále Českého poháru proti Spartě Praha.

★

Trnava—Dynamo Kyjev 1:2

V přátelském fotbalovém střetnutí hraném v Trnavě dali branky Bad'ura a za hosty Berežnoj 2.

★

Duslo Šala—Dynamo Kyjev 1:0

Účastník slovenské národní ligy Duslo Šala hrál nebojácně a gól dal Molnár. Hosté šetřili síly, nechtěli riskovat, v závěru chtěli vyrovnat, ale zhuštěnou obranou domácích se jim nepodařilo projít.

★

Čs. fotbaloví dorostenci vyhráli mezinárodní turnaj dorostenců v Taškentu (SSSR). Ve skupině dosáhli postupně těchto výsledků: Bulharsko 3:1, Ukrajinská SSR 1:1, SSSR B 0:0, NDR 2:0 a ve finále zvítězili nad SSSR A 1:0. Vítěznou branku dal Pavel Korejčík (Plzeň). Nejlepším brankářem byl vyhlášen Hroš (Bratislava) a nejlepším střelcem Gajdoš (Košice).

★

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1978 v Argentině

Israel—Japonsko 2:0, Paraguay—Kolumbie 1:1, Bolívie Venezuela 3:1, Brazílie Kolumbie 6:0, Hong Kong Malajsie 1:1, Singapur—Indonésie 0:4

Přátelské zápasy

Argentina—Mad'arsko 5:1, Rakousko—Řecko 2:0, Real Madrid—Švédsko 2:1.

Pohár UEFA: Atletico Bilbao—FC Barcelona 2:1.

★

MIRO RYS, odchovanec Sparty A.B.A. Chicago, který hraje kopanou za profesionální tým Chicago Stings a obléká dres národního mužstva USA se vrátil z Anglie. Trénoval pět týdnů se slavným klubem Manchester Utd., který je na čtvrtém místě anglické ligy. Jak Miro sám říká tento pobyt mu velice prospěl. O Mira se zajímají tři evropská mužstva, z nichž Borrusie Dortmund (NSR) by ho chtěla od srpna 1977. Toto byl také důvod proč Miro Rys podepsal jen jednoroční smlouvu s týmem Chicago Stings. V současné době odjel Miro se Stings na zájezd do Kalifornie. Spart'ané z Chicaga mu přejí co nejvíce úspěchů a hodně nastřílených branek v soupeřových sítích.

★

I. LIGA HOKEJE
V ČESKOSLOVENSKU

35. kolo —

SPARTA—PLZEŇ 4:0

Branky: Kochta, Nikl, Mec, Holý. Sparta si lehce poradila s Plzní a tímto vítězstvím si upevnila třetí ligovou příčku.

KLADNO—PARDUBICE 5:3

Branky: Nový 3, Pospíšil, Ed. Novák — Martinec, Jiří Novák, Beránek. Kladno si udržovalo iniciativu po celý zápas, Pardubicím dovolilo jen dvakrát vyrovnat a pak snížit na 4:3, ale i za tohoto stavu bezpečně kontrolovalo hru.

JIHLAVA—Č. BUDĚJOVICE 8:2

Branky: Černík 2, Brdička 2, Výborný, Joun, Kupec, Hrbatý — Mařík, Pražák. Střetnutí mělo nečekaný úvod, který poznamenal celý zápas. Jihočeši si totiž doma zapomněli registrační průkazy a tak hráli 35 minut jen s deseti hráči.

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, přede lejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť' Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď' tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

LETOŠNÍ
XIV. SLET
AMERICKÉHO SOKOLSTVA
BUDE
22.—26. ČERVNA 1977
NA STADIÓNU MORTON-WEST
V BERWYNU, ILLINOIS

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obraťte se s důvěrou na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

BRATISLAVA—LITVÍNOV 3:3

Branky: Roháčik, P. Šťastný, Tajcnár — Ulrych, Kousek, Machulda. Litvínovští hokejisté důsledně kryli útok Šťastných, kouskovali hru a hlavně bojovali, takže nakonec si odvezli po zásluze bod za šikovnou taktiku.

KOŠICE—BRNO 3:1

Branky: V. Lukáč 3 — Železný. Největšími pozoruhodnostmi střetnutí byl hattrick V. Lukáče a fakt, že oč bylo ve hře obou týmů méně hokeje, o to víc bylo faulů.

VÍTKOVICE—GOTTWALDOV 13:1

Branky: Stránský 3, Svozil 2, Neuvirth 2, Volek 2, Holáň, Vlk, Dvořák, Niesner — Veselý. V rekordním vítězství dosáhly Vítkovice 100. branky a Gottwaldov 200. branku obdržel.

36. kolo —

Č. BUDĚJOVICE—SPARTA 5:1

Branky: Pouzar 2, Kolar, Pražák, Tikal — Richter. Byl to zásluhou obou týmů skutečně velký hokej, pro domácí navíc okořeněný cenným vítězstvím. Jihočeši tak připravili Spartu v ligových zápasech o šest bodů.

GOTTWALDOV—KLADNO 2:2

Branky: Smetana, Vodák — Nedvěd, Sýkora. Obhájce titulu tým Kladna hrál bez Pospíšila a dvě třetiny bez kanonýra Nového, ale nakonec zachránil v Gottwaldově bod z náporu v poslední třetině.

LITVÍNOV—JIHLAVA 6:3

Branky: Hlinka 3, Bubla, Vopat, Ulrych — Horáček, Hrbatý, Výborný. Litvínov vedl nad Jihlavou už 4:0, hosté snížili na 4:3, ale závěr opět patřil výborně hrajícím domácím hráčům.

BRNO—VÍTKOVICE 3:5

Branky: Vajčner, Černý, Vojáček — Svozil 2, Kudela, Vlk, Niesner. Zápas měl spád, tempo, hosté hráli skutečně dobře a zaslouženě zvítězili.

PARDUBICE—BRATISLAVA 4:6

Branky: Jiří Novák, Paleček, Bulis, Martinec — M. Šťastný 2, Hejčík 2, Cisár, P. Šťastný. Pardubice vedly nad Bratislavou 2:0 a 3:1, pak inkasovaly pět branek za sebou a vítězství si odvezli hosté, kteří potvrdili, že hra na cizích kluzištích jim nedělá žádné potíže.

PLZEŇ—KOŠICE 7:6

Branky: Kraft 2, Klapáč, Vrabec, Sýkora, Ebermann, Huml — J. Lukáč 3, Brunclík, Koláth, Filipovič. Plzni obranná hra nesedí, a tak zase vsadila na útok a vyhrála nad nebezpečnými Košicemi v utkání, které mělo plno zvratů.

Tabulka po 36. kole

1.	Kladno	183: 95	57
2.	Jihlava	154: 71	57
3.	Sparta	134:112	45
4.	Pardubice	147:123	38
5.	Č. Budějovice	131:125	38
6.	Bratislava	98: 96	38
7.	Košice	144:144	33
8.	Plzeň	148:161	33
9.	Litvínov	119:158	29
10.	Vítkovice	115:137	28
11.	Brno	106:148	25
12.	Gottwaldov	94:203	11

Nejlepší střelci

1. Nový (Kladno) — 52 gólů; 2. V. Lukáč (Košice) — 39 gólů; 3. Hlinka (Litvínov) — 29 gólů.

★

POK

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 13. března hrála Sparta v hale University Chicago Circle proti mužstvu Atlante a vyhrála 4:2. Branky dali Maňásek, Karel Fajkus, DiBernardo a Cribari. Chytal Stasiewicz, ale za obě branky nese vinu obrana, zvláště Graham. Dobrý výkon podali všichni střelci gólů a je vidět, že příchodem Fajkuse a DiBernarda Sparta dokáže vyhrávat daleko lehčeji a s větší jistotou.

Poslední zápas sehraje Sparta v tomto turnaji v sobotu 19. března v 4:05 hod. odpoledne proti celku Youths (Jugoslávci). Oba tyto poslední zápasy jsou rozhodující pro příští rok do jaké výkonnostní skupiny bude Sparta zařazena.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK hlásí:

S LYŽEMI ZA SVĚTLEM

Běh na lyžích je jedním ze zimních sportů, které se ve Spojených státech těší velkému rozmachu. Popularita tohoto sportovního odvětví mezi deseti tisíci Američany vyplývá z řady důvodů: vybavení k běhu na lyžích není drahé; je poměrně snadné naučit se základní techinice běhu; a konečně — jde o sport poměrně bezpečný, při němž nedochází k tolika zraněním jako třeba v alpských lyžařských disciplínách.

Před několika dny se přes 100 nevidomých občanů Spojených států, Kanady a Norska sjelo do jedné z nejkrásnějších lyžařských oblastí Nové Anglie, Woodstocku ve státě Vermont. Bud Keith, jeden z organizátorů této jednotýdenní akce, o ní říká, že akce "S lyžemi za světlem" a program lyžařské turistiky pro nevidomé ve Spojených státech je součástí pokusu o zavedení koncepce, rozvinuté v Norsku. Sport je tam rehabilitační metodou pro lehce i vážně fyzicky postižené občany. Je cestou, která překlene mezeru mezi zdravotnickou rehabilitací, jako tělesnou terapii, a rehabilitací, jíž je zapotřebí ještě před nastoupením do zaměstnání. Sport nabízí fyzicky postiženému občanu velmi rozmanité a příjemné možnosti aktivity, rozvíjející jeho tělesnou kondici k maximálnímu rozsahu. Současně mu to umožňuje růst mentálně i citově skrze sportovní boj, soutěžení a uspokojení z dosažených výsledků.

Tolik organizátor zmíněné lyžařské akce, Bud Keith, který je sám rovněž nevidomý. Bud Keith tvrdí, že ze zimních sportů se ideálně hodí pro nevidomé sportovce právě běh na lyžích v připravených vyjetých drahách. Pro výuku techniky běhu na lyžích nevidomých lyžařů jsou připraveny dvě dráhy paralelně vedle sebe. Pravá patří lyžařskému nováčkovi, levá jeho instruktorovi. Když nováček zvládne základy lyžařské techniky, vymění si s instruktorem úlohy, respektive sám se vžije do role průvodce. S partnerem pak také může radostněji prožívat zábavu, kterou skýtá pohyb na lyžích. Bud Keith dokonce říká, že dnes už je schopen vnímat i zimní krásu. V minulosti se v zimě spíše potýkal s nepřátelským okolím, s ledem a sněhem, který dával jiné zabarvení zvukům a zahladil stopy, jež byly pro nevidomého značkami na jeho cestě. Ticho zasněžené zimní přírody, závan větru v oblíčeji při pohybu na lyžích a dýchání svěžího vzduchu, dává Budu Keithovi podle jeho slov nevyslovitelně příjemný zážitek.

Nedávné soustředění nevidomých běžců na lyžích ve Woodstocku ve státě Vermont bylo už třetí. Patří nyní každoročně k programu, nazvanému "S lyžemi za světlem". Původní program lyžařské turistiky pro nevidomé byl darem norské vlády Spojeným státům k dvoustému výročí založení americké Unie.

* * *

● Švéd Ingemar Stenmark posílil své naděje na celkové vítězství ve Světovém poháru v alpském lyžování. V Sun Valley v Idaho zvítězil s převahou v závodě v obřím slalomu a je nyní v čele soutěže o Světový pohár s 239 body před Rakušanem Klammerem, který má o 41 bodů méně.

● Obří slalom žen se stal v Sun Valley kořistí švýcarské reprezentantky Morerodové, která je rovněž v čele soutěže o Světový pohár. Má zatím 249 bodů, zatímco její největší soupeřky, Rakušanka Moserová a Kasererová dosud nepřekonaly hranici dvouset třiceti bodů.

● V Evropě padly dva světové rekordy. V Brémách vytvořila holandská plavkyně, Enith Brigithová, nový světový rekord na 200 metrů volný způsob časem jedna minuta, 58 celých, 54 setiny vteřiny. Je to o téměř půl vteřiny lepší čas, než starý světový rekord, který — mimochodem — držela rovněž Holand'anka Brigithová.

● Ve Východním Berlíně vytvořila východoněmecká lehká atletka, Rosemarie Ackermannová, nový halový světový rekord ve skoku vysokém výkonem 195 centimetrů.

● Devátý letošní tenisový turnaj žen série VIRGINIA SLIMS v San Franciscu vyhrála Angličanka Barkerová, která ve finále porazila svou krajanku Wadeovou 6:3, 6:4. Wadeová předtím vyřadila favorizovanou Američanku Chris Evertovou. Po čtyřech turnajích série Virginia Slims vyhrály bývalá československá reprezentantka Martina Navrátilová, žijící nyní ve Spojených státech a Američanka Chris Evertová a jeden se stal tedy kořistí Angličanky Barkerové. Ačkoli se Navrátilová turnaje v San Franciscu nezúčastnila, má ze všech hráček dosud nejvyšší letošní příjem — 102 tisíce, 500 dolarů...

● Ve finále halového tenisového mistrovství Spojených států v Memphisu ve státě Tennessee, porazil Švéd Borg Američana Gottfrieda 6:4, 6:3, 4:6 a 7:5. Ve finále čtyřhry zvítězili v boji dvou amerických dvojic McNair a Steward nečekaně nad Smithem a Lutzem ve třech setech.

● Turnaj v Monterrey v Mexiku se stal kořistí Poláka Fibaka, který v rozhodujícím utkání zvítězil nad Američanem Gerulaitisem 6:4, 6:3. Fibak obdržel 30 tisíc dolarů a chvíli poté ještě spolu s Australanem Casem vyhrál ve finále čtyřhry nad Američany Martinem a Scalonem 3:6, 6:4 a 3:3.

Všem našim čtenářům a čtenářkám, jmenovcům a jmenovkyním sv. Josefa, jehož svátek 19. března letos připadá na sobotu tohoto týdne, přejeme vše nejlepší.

Do Clevelandu k tomuto svátečnímu josefskému vinšování pak připojujeme srdečné "mnogaja ljeta živijó" pro Josefa Kocába, který je hybnou pákou celého "Karlína" a prý tam nedávno slavil své narozeniny. Kolikáté — nám nikdo neprozradil. At' mu to "živijó" za nás i za sebe mohutně zazpívají jeho tamní četní přátelé.

JÍDELNÍ SOUBORY

MACH FURNITURE
3720 West 26th Street
CHICAGO, ILLINOIS

K VELIKONOČNÍM SVÁTKŮM

blahopřání v české a slovenské řeči v cenách 20, 25 a 35¢ kus za všeobecné. Náboženské 25¢ kus. "Milým doma" české 20 a 25¢ kus, slovenské 20¢ kus. Poštovné 30¢ na každých 5 kusů.

Importované **velikonoční pohlednice** (postcards), mnoho vzorů v pestrých barvách. S českým ohlavením 10¢ kus, poštou nejméně 12 za $1.10. Se slovenským ohlavením, větší, kus 15¢, poštou nejméně 12 za $1.75.

Kraslice z Československa ručně malované, mnoho krásných vzorů. 5 kusů v dárkové krabičce, $3.95, poš. $5.65 — 2 krabičky poštou $9.75.

Kraslice umělecky v olejových barvách provedené s rozmanitými figurálními výjevy, na stužce k zavěšení. Kus $2.25, poštou nejméně dva kusy za $6.05.

Ručně malované velké kraslice (husí) kus $2.25. Poštou nejméně 2 kusy za $6.05.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Valašky — ručně vyřezávané hole s rukovětí: orel — $6.95, poš. $9.95. Ryba — $7.15, poš. $9.15. Jánošík $18.00, poš. $20.00.

Nová zásoba keramiky z Československa, mnohé novinky. Přijďte si prohlédnouti náš bohatý sklad.

Souprava na kávu (konvice na kávu, konvička na mléko, cukřenka, 6 talířků, 6 koflíků) z lidové keramiky z Domažlic "Chodovia", pestře ručně malovaná na černém podkladě (Mocca Coffee set), $47.50, poštou. $50.00.

6ti kusová **souprava na koření** (Spice set) zn. "Chodovia", malovaná na bílém podkladě, $21.00, poš. $23.00 Mnohé jiné, jako vázy, půllitry, srdíčka, atd.

Miniaturní polička s nádobím (v 1 kuse) z Tupes na Moravě, $10.75, nyní $8.35, poštou $10.00.

Kuchyňské potřeby, koření, čaje, české a slovenské rekordy, šátky na hlavu, panenky v krojích a jiné. Seznam zdarma.

Mnoho českých knih na skladě a hodně dalších na cestě z Československa. Chystáme kompletní seznam knih — zajistěte si ho předem.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER,
Importér a zástupce Tuzexu
6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402
telefon 484-3459

Solfronkovy děti, které s maminkou Magdou uhořely v úterý 15. března. Odleva doprava: Zuzanka, Dennis, Michael.

Dům 1905 So. 56th Ct., Cicero — dějiště rodinné tragedie Solfronkovy rodiny.

†

Tvé cesty, Hospodine,
jsou nevyzpytatelné člověku...

OZNÁMENÍ ÚMRTÍ

Všem našim četným přátelům a známým mimo Chicago oznamujeme, o čem se celá naše krajanská obec v Chicagu dověděla v úterý ráno 15. března 1977 z radia, z místních novin i televize, že nám z pondělí na úterý v nočním požáru domu našeho syna Rudolfa v Ciceru, Illinois (1905, 56th Ct.) tragicky zahynula celá jeho rodina — (manželka a tři děti) — 34letá naše snacha a dcera,

MAGDA SOLFRONKOVÁ,

maminka 14leté

ZUZANKY,

9letého

DENNISE,

a 7 letého

MICHALA

Pokorně se skláníme před lidsky těžko pochopitelným úradkem všemohoucího Boha, věrně vyznáváme svou neochvějnou křest'anskou víru v naše společné setkání s nimi u Krista Pána na věčnosti, a všechny vás prosíme o laskavou vzpomínku na ně s námi v upřímné modlitbě za spásu jejich duší i za uzdravení jejich znenadání osiřelého dobrého táty, našeho nejstaršího syna, bratra, švagra a zetě Rudly.

V pátek 18. března 1977, v 8:00 hodin večer se sejdeme v kapli pohřebního ústavu H. Mařík a synové (6507 W. Cermak Road v Berwynu, Ill., tel.: 521-3972) u rakví našich drahých zahynulých na krátké biblické pohřební vigilii, kterou povede náš český kněz Otec Vojtěch Vít, O.Š.B.

V sobotu 19. března, o svátku sv. Josefa, budou mít všichni čtyři naši zesnulí společný pohřeb (v Maříkově pohřebním ústavu v 9:45 hod. dopol.) po zádušní mši sv. z chrámu Páně sv. Odila v Berwynu (East Ave. a 23. ul.) v 10:30 hod. dopol. na hřbitov Královny nebes v Hillside, Ill.

Nechť tam odpočívají v Božím pokoji

RUDOLF SOLFRONK, manžel a otec zesnulých;
Rudolf a Barbora SOLFRONKOVI, dědeček s babičkou;
Anna ZADRAŽILOVÁ, matka Magdy a babička;
Jana a Petr BOVE, sestra a švagr zesnulé;
Václav SOLFRONK, bratr a švagr s chotí Marií a synem Markem;
Ondřej ZADRAŽIL s chotí Barborou, bratr zesnulé;
JUDr. Josef KRÁKORA, bratr babičky Zadražilové a strýc Zuzanky, Dennise a Michala

NEVÝSLOVNÁ TRAGEDIE V RODINĚ NAŠEHO KRAJANA-EXULANTA RUDY SOLFRONKA ml. z Cicera, Ill.

V úterý ráno 15. března 1977 po vyslechnutí radiové a televizní zprávy, že v Ciceru uhořela maminka s dětmi — paní Magda Solfronková, začaly v našich krajanských a exulantských rodinách poděšeně zvonit telefony. První otázka volajících, či volaných byla téměř vždy tatáž: "Slyšela jsi, slyšel jsi?" — "Je to možné?" A všechny ty třescucí se hlasy čekaly na spásnou, ale nemožnou odpověď. — "Ale, ne — to není pravda." — "To jsi špatně rozuměla, to bude někdo jiný." I když jméno bylo zkomolené, špatně vyslovené a někdo je dokonce přeslechl, adresa byla jistá: 56th Court, číslo domu 1905, Cicero. — To je přece dům mladého Rudy Solfronka! Dům zděný, téměř rodinný — v nejhořejším patře Rudlova rodina — v prvním patře nájemníci, v přízemí však zase babička Zadražilová, maminka paní Magdy. Nikdo ještě neví — poněvadž pravá příčina dosud snad ani nebyla zjištěna — jak vůbec v tomto klidném domě nedlouho po půlnoci v úterý na ráno oheň vznikl. Zdá se, že vznikl bud' v kuchyni nebo v obývacím pokoji. Plyn? Elektrické vedení? Snad se na to přijde. Sousedem přivolaní hasiči se sice rychle dostavili k místu neštěstí, ale přijeli až když už zraněný Rudolf Solfronk ležel na ulici, kam vyskočil z okna hořícího domu po několika pokusech zachránit rodinu, která se pro tmu a hustý kouř a šlehající plameny asi rozutekla po bytě. Ještě než Rudy upadl do bezvědomí prosil hasiče, aby zachránili jeho ženu a děti, ke kterým se nemohl v rychle hořícím, dýmem zavaleném bytě nikterak dostat, ač rozbil okna. Paní Magdě, čtrnáctileté Zuzance, devítiletému Dennisovi a sedmiletému Michaelovi nebylo však již pomoci. Po převezení do Loretto nemocnice byly prohlášeny mrtvými. Tatínek Rudolf a manžel Magdy, rozené Zadražilové v nemocničním ošetření se teprve o několik hodin později dozvěděl celou tragedii, která jej potkala. Tu hrozně smutnou zprávu měl za úkol mu vysvětlit Father Vojtěch, který jej v nemocnici v úterý ráno hned navštívil.

Babička Zadražilová, která bydlela v přízemí domu, požár bez zranění přežila, ale odvezli ji také do nemocnice. Nájemníci, kteří bydlili v prvním patře, vyvázli i s dítětem. Bohu díky bez pohromy. Rodiče Rudolfovi, kteří byli právě na Floridě na léčení, byli o neštěstí telefonicky zpraveni synem Václavem z Washingtonu, D.C.; vrátili se ihned domů do Berwynu a přímo z letiště jeli navštívit syna do nemocnice. Pohřeb zesnulých je tuto sobotu v 10:30 A.M. z kostela sv. Odillona v Berwynu na hřbitov Královny nebes v Hillside z Maříkova pohřebního ústavu.

Tak se nám zase potvrdila pravdivost našeho starého českého přísloví, že neštěstí nechodí po horách, ale po lidech. Jako věřící křest'ané však k tomu ale hned dodáme, že Pán Bůh sice dopouští — ale neopouští, a že takovéto hrozné tragédie by nás mohly přimět k větší vzájemné úctě a upřímnější vzájemnosti v celém našem exilu.

Redakce

První svatořečení

(Pokračování ze str. 1)

ustále vzrůstá."

Tento dokument z r. 993 se nezmiňuje o zázracích, které jsou podle dnes platného církevního práva podmínkou svatořečení.

Německé církevní dějiny se o světci Ulrichovi příliš obšírně nerozepisují.

Křest'ané v Čechách, které sousedí s Bavorskem, dozvěděli se o augsburském biskupovi Ulrichovi (Oldřichovi) podle všeho ještě za jeho pozemského života. — Kosmas (1045—1125), děkan kapituly u sv. Víta, zmiňuje se ve své "Kronice České (latinsky psané) o světci Ulrichovi (Oldřichovi) na dvou místech. Na str. 47 (vydání "Svoboda", Praha, 1975) uvádí jako datum Ulrichovy smrti 4. červen 972 (místo 973). — Na str. 188 pak čteme: Roku 1116 v bitvě mezi Čechy a Mad'ary u potoka Olšavy (u Uherského Brodu) "zahynulo tolik Panonských (Uhrů), kolik jich nezahynulo ani za časů svatého Oldřicha u řeky Lechu (r. 955)". — O svatořečení biskupa Oldřicha se Kosmas nezmiňuje.

Křestní jméno "Oldřich" bylo a zůstalo mezi Čechy populární až do přítomné doby.

Jak už bylo řečeno: V případě biskupa Jana Nepomuckého Neumanna, který se narodil r. 1811 v Prachaticích a zemřel r. 1860 ve Filadelfii, chceme klást důraz především na jeho velkou, křest'ansky raženou osobnost, abychom nevypadali před Bohem směšnými. Jeho krajanská příslušnost přichází ovšem do úvahy rovněž; hlavně proto, že světcovy rodné krajany (hlavně v Americe) volá dvojnásobně mocně ke křest'anské ušlechtilosti a — k obětem.

Z ČINNOSTI RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

2051 Park Road, N.W., Washington, D.C. 20010

SCHÔDZA ZHROMAŽDENIA EURÓPSKYCH UJARMENÝCH NÁRODOV (ACEN)

Dňa 3. marca zasedal generálny výbor Zhromaždenia európskych ujarmených národov (ACEN) v jeho miestnostech v New Yorku. Zasedania sa zúčastnil ako československý delegát za Radu slobodného Československa dr. Martin Kvetko.

Predseda Korbonski referoval o svojich návštevách na State Departmentu a v kongrese a zmienil sa o novom trendu v americkej zahraničnej politike, ktorej výraznou súčastou sa stáva obrana l'udských práv všade vo svete. Zdôraznil, že postoj prezidenta Cartera a jeho vlády v otázce porušovania l'udských práv v Sovietskom zväze a Československu je nad očekavanie priaznivý a že ide len o to, aby tento záujem bol trvalý.

Dr. Kvetko zoznámil prítomných o situácii v Československu, ako sa vytvorila po zverejnení Charty 77. Zdôraznil tiež, že Charta je prvou príležitost'ou k vytvoreniu a prejaveniu verejnej solidarity všetkých zotročených národov vo východnej Európe. Navrhol, aby ACEN túto skutečnost vyzdvihol a upozornil na ňu západnú verejnost. Má sa tak stat' v novom memorande, ktoré pripravuje ACEN pre americké vládne kruhy.

Generálny komitet rokoval aj o prípravách na konferenciu v Belehrade a o tom, aby tohoročný týždeň ujarmených národov v tret'om týždni júla vyznel mohutne a dôstojne. Za tým účelom má delegácia ACEN-u navštívit State Department a kongres v druhej polovičke mája.

(RSČ)

□

KONGRESNÍK KOCH O LIDSKÝCH PRÁVECH

Ve svém dopise z 23. února kongresník z města New Yorku Edward I. Koch poděkoval Radě svobodného Československa za její Newsletter se zněním Charty 77 ("... Nesmíme polevit v úsilí v bránění lidských práv kdekoli..."), a připojil své prohlášení, uveřejněné v Congressional Record 2. února, z něhož vyjímáme: "... Jsem hrdý, že Spojené státy oficiálně a veřejně vyjádřily svou podporu těm československým disidentům, kteří vzdor vládní persekuci vyjádřili své přesvědčení..., že vyjádřily svou starost o osud Andreje Sacharova..., President Carter pokládá podporu lidských práv Spojenými státy za vážný závazek..., Během posledních let jsme ztratili smysl pro rozumnou rovnováhu mezi morálními a pragmatickými úvahami..."

□

PROHLÁŠENÍ 50. KONGRESNÍKŮ

Členka domu representantů Millicent Fenwick ze státu New Jersey, která je se svým komitétem pověřena, aby sledovala plnění helsinské dohody, poslala státnímu sekretáři Cyrus R. Vancemu dopis, ve kterém mu vyslovila zadostiučinění, že vystoupil na obranu lidských práv v Československu a Sovětském svazu. K dopisu se připojilo 49 dalších kongresníků.

V dopise se praví, že "československé prohlášení bylo prvním případem, kdy Státní Department veřejně obvinil cizí vládu, že nedodržuje helsinskcu dohodu... Tímto jasným prohlášením rozptýlíte mínění některých vlád, že náš zájem o lidské svobody je přechodný. Vyzýváme Státní Department, aby pokračoval v úsilí jak plnit sliby, které president vyjádřil ve své inaugurační řeči, že bude podporovat rozvoj lidských práv na celém světě."

(RSČ)

□

DOMOV A CHARTA 77

Rada slobodného Československa dostala k dispozicii niekolko listov z domova, v ktorých sa zrači postoj obyvatelstva k Charte 77 i k akciam režimu, ktoré pro nej organizuje. Z listov uvádzame:

"Od prvopočátku jsem se živě zajímal o veškeré informace, týkající se manifestu za občanská práva, známého pod názvem Charta 77. Pouze prostřednictvím zahraničního rozhlasu jsme se mohli my, kterým je ve skutečnosti tento text určen, dovědět obsah tohoto důležitého dokumentu; nyní je mým velkým snem to, aby lidé neupadli v lhostejnost k tomuto záblesku naděje."

Z iného listu: "Chcel by som vám napísat' o mojom názore a názoroch obyčajných l'udí na Chartu 77. V našej tlači sa objevili, ako viete, vraj 'spontánne protesty' proti Charte. Pravda je však taká, že tieto protesty podpisovali väščinou karieristicki funkcionári komunistickej strany a ostatní tc podpísali bud' l'ahostajne alebo zo strachu, aby ich nešikanovali. Obyčajní l'udia sa bud' nevyjadrovali, pretože nevedeli, co vlastne Charta obsahuje, alebo sa postavili na jej stranu. Aj ja stojím na strane Charty, pretože porušovanie občianskych a l'udských práv v Československu scm do svojich 20-tich rokov neraz pocítil na vlastnej koži, najmä pri prijímani na strednú a vysokú školu."

Z tretieho listu: "Jsem obyčejný dělník a jsem s lidmi denně v neustálém styku. Většina až na nějaké výjimky souhlasí s Chartou 77. Díky zahraničnímu rozhlasu jsem se vůbec mohl dozvědět co vůbec obsahovala. Nepochopím vůbec jak někdo může něco podepsat, když ani neví co. Vysvětluji si to tak, že každý, kdo podepsal resoluce proti Chartě, tak udělal ze strachu nebo z osobního prospěchu."

V jednom liste bol celý výklad o problémoch okolo l'udských práv ako to l'udia doma vidia podl'a ústavy a praxe. Autor sa zmienuje konkrétne o porušovanie jednotlivých základnych l'udských práv: o slobode tlače, prejavu a slobode zhromažd'ovania, o práve odborového organizovania, atd. "Komunistické státy považují kritiku svého potlačování lidských práv za nepřípustné vměšování. K získání světovlády světovou revolucí však udržují v ostatních státech svoje páté kolony. Není to spravedlivé, ale je to chytré. — Lze však chytračit donekonečna?"

Z dalšieho listu: "V našom state bola zorganizovaná rozsiahla podpisová akcia namierená proti signatárom Charty. Nie je pre Vás bez sporu tajomstvom, že ak niekto potvrdí svoju loajalitu vôči súčasnemu režimu, urobi tak pod nátlakom... Podpis bol napriklad podmienkou pre študenta na vysokej škole, aby bol pripustený na skúšku."

A v iném: "Jestliže však policie dopis zadrží, budu rovněž rád, že jsem mohl posloužit jako malý konkrétní příklad, jak se v Československu zanedbávají demokratická a občanská práva."

(Uveřejněno bez vědomí autorů) — RSČ

□

SVLÉKL SE DO NAHA...

Rudé právo z 19. února hrubě zaútočilo na dr. Františka Kriegla za jeho interview v Die Welt (Zpráva RSČ III/5, z 28. února). "Že by náhodou?" — ptá se Rudé právo. — "Vůbec ne. Protože 'chartistům' věru nejde 'o splnění požadavku Helsinek', jak tvrdí, ale o pravý opak: torpédování toho, čeho se v Helsinkách dosáhlo... že na tuto vějičku jim lid nesedl, že většina obyvatelstva s nimi nechce nic mít; že prý zůstali sami... Tímto rozhovorem s nejreakčnějším západoněmeckým deníkem se tak pan Kriegel svlékl do naha." Z dopisu českého dělníka: "Většina — i nás dělníků — až na nějaké výjimky souhlasí s Chartou 77."

(RSČ)

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

Jára Kohout:

Helsinky

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

Strana a vláda v Československu se snaží, aby lid obecný — pokud možno — nebyl informován o detailech smlouvy z Finska. Aby nic nezvěděl o t. zv. třetím koši Helsinek, o občanských a lidských právech, na něž bylo jakž takž v těch papírech vzpomenuto, ačkoliv se soudruh Brežněv "cukal" to podepsat. Zřejmě věděl, že jednou by mohly býti také zahraniční protesty nad jejich nedodržováním. O "chartě 77" se naši lidé doma z tisku dočetli jen to, že je "drzá" a potřebuje výprask a protipodpisy. Domácí šeptandy v té věci se šíří přehnaně ze všech stran a někteří rozumbradové vysvětlují jiným schválně zkresleně celé to hnutí. Mnozí ledacos vědí a občas důvěrně a šeptem hodí do placu, co slyšeli ze zahraničního rozhlasu. Prosté masy ale ani neznají definici Helsinské smlouvy.

* * *

Vysvětlení učitelky z Rokycan znělo: "Říkají, že máme vepřinec, kravinec, drůbežinec, ovčinec, koninec a psinec, ale žádný člověčinec."

Strýček z Nebrasky se přijel podívat do staré vlasti a odpovídal v rozpacích: "Já se vo ty věci nestarám, ale myslím, že to znamená házet rejži na ženicha a nevěstu, když se berou a nevědí, do čeho lezou. Tady je rejže drahá a tak se to zde nezavede."

Desítkářka Kleislová mávla rukou: "A to nic není. Toho si nevšímejte. To je něco, co je ve vzduchu, ale kyslík to není. Znamená to, že můžete koupit dvě kila masa za tři kila korun. Můj starej říkal, že jsou to nezaplacený alimenty. Každý to vysvětluje jinak. Já jsem z toho janek. Tak nevím. Taky jsem slyšela, že to je nějaký americký kapitalista, který bude financovat naše filmy na Barandově. Prej se jmenuje Hesink, je to starej dědek, je mu už 77 let, chátrá a neví, co s penězma."

Trafikant Šidlo se rozčiluje: "Každý se mě ptá. Já nic nevím. V novinách o tom nepíšou. Jsem zvědavej, co z toho vyleze. Sám vyzvídám na lidech. Jeden říká, že je to závazek, že nebudou rezovatět traktory na polích. Jinej mě balamutí, že ted' naši špioni budou moci volně fotografovat americká válečná letadla přímo na letištích a né za letu. Na letišti prej ten vobrázek s těma bombama a vymoženostma je lepší, když se nehejbá."

Soudruh Proutník je švagrem ministra pro sádru a okenní kyt jen se usmívá: "To je něco, co se hýbe. Helsinky je něco jako houpací židle. Je to v pohybu a žádný pokrok, Sověti to vyvzpomněli, a aby nedostali košem, tak to i o tom "třetím koši" podepsali. Když to klapne, myslili si, i americká socha svobody bude mluvit to, co budou chtít oni, sovětští socialističtí velmoži a baróni."

"A co řekne ta socha v New Yorku?" — ptal se trafikant Šídlo... V prvé řadě si postěžuje, že letos je víc holubů než v loni, protože přibrala na váze. Potom zařídí, že omezení křižáci ze svobodné Evropy budou omezeni. Zkrátka kremelská propaganda se bude posílat do světa šikovněji. Rozhodně to neznamená, že se vytáhne Železná opona." Soudruh Proutník začal rudnout a hlasitě se rozčiloval: "Měli jsme ducha Ženevy, měli jsme koexistenci, detente. Ted' máme Helsinky, ale my je také přežijeme! Sověti chtěli Helsinky jen z toho důvodu, aby mohli rozšiřovat svoji zahraniční špionážní sít'. Dnes máme infiltrované své lidi mezi pravicí i mezi levicí. Víme, že Sovětský Svaz chce jen to naše nejlepší. A jsou někteří, kteří si myslí, že bychom jim to naše nejlepší neměli dávat."

Povídá se povídá, že Helsinky je hnutí celosvětové. Že kvůli požárům bude ve všech zemích zakázáno kouřit ve sprše. Je to záhada. Je to prý něco z Kafky. Něco jako ocet na olej. Ono se to nechce spojit. Helsinky? To se říká ted' při kartách. Dřív se říkalo: "Malá domů!" Že v hodinách stranického školení se už nebude vyúčovat zpěvu. Že zmizí v továrnách hromadné absence. Že Amerika vrátí zlato, aniž bysme zaplatili za americký majetek u nás znárodněný. Helsinky prý znamenají, že číšníci v hotelu Jalta, když jdou do záchodu, tak si musí umýt ruce. Helsinky je postřik, kterým listonošové zahání psy. Žižka s tím válčil. Byl to jakýsi druh svrbícího prášku.

Mad'arský Kadar prý to má taky, ale jen pro zábavu. Říká, že slovo Helsinky, správně přeložené do mad'arštiny, se vyslovuje "Heskopitrhajs" a znamená to, že po paprice prý nepálí žáha.

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

O rok později byl šťastnější. Na radu Napoleona III., který se pokoušel odvrátit mladou Itálii od škodlivého běsnění protiklerikálního, bylo zahájeno další vyjednávání mezi Florencií a Římem. President státní rady Ricasoli jmenoval vyjednavatelem komandéra Tonella, muže chytrého a úmyslů nejlepších. Po svých prvních stycích s Vatikánem oznamoval Tonello své vládě, že sv. Stolice ponechává státu jmenování biskupů piemontských a lombardsko-benátských, ale sobě ponechává jmenování biskupů v ostatních státech italských, zvláště ovšem ve státě papežském. Vyjednávání uvázlo, jakmile v lednu 1867 přijel do Říma Don Bosko.

"Je třeba chytnout věc za jiný konec," osmělil se Bosko říci Piu IX. "To nebude tak snadné, milý Done Bosko."

"Zkusme to."

Don Bosko zašel pak ke státnímu sekretáři kardinálu Antonellimu s tímto obezřetným návrhem: "Začněme zásadou, že musíme dojíti cíle, protože spása duší a zájmy diecésní jsou nám nade všecko. A mysleme na rozřešení, které by i proti oboustranným ústupkům zachránilo sebelásku i zásadu. Obě strany pořídí seznam kandidátů pro sídla biskupská, nečiníce rozdílu mezi různými státy italskými. V seznamu budou jména kandidátů pro diecése toskánské, piemontské, pro diecése Romagny i království neapolského. Seznamy se pak srovnají a kandidáti, jejichž jména budou na obou seznamech, budou prohlášeni za biskupy v příští konsistoři."

Pius IX. souhlasil s návrhem opravdu moudrým, a to byl ústupek sv. Stolice, Commandér Tonello zřekl se požadavku o potvrzení papežských bul, a to byl ústupek vlády.

Na základě řečeného návrhu počalo nové vyjednávání. Don Bosko byl prostředníkem mezi vládou italskou a Vatikánem. Obě strany se velmi rychle dohodly. Po úradku s vládou podal Tonello seznam šedesáti jmen kandidátů na biskupství. Za osvícené pomoci Boskovy sestavil Pius IX. a sekretář Antonelli jiný seznam, připojujíce ke jménu kandidátovu i jméno biskupství, na které si dotyčného přáli jmenovat. S obou stran se ozvaly pak nějaké námitky, ten a onen kandidát byl přesunut na jiné místo, ale konečně se obě strany sjednotily na 34 kandidátech, kteří byli v konsistořích 22. února a 27. března prohlášeni za biskupy.

Na neštěstí padlo 4. dubna ministerstvo Ricasoli a nastoupilo ministerstvo Rattazzi s programem úplně proticírkevním. Bylo tři roky trpělivě čekat na jednání o obsazení dalších biskupství.

Na jaře roku 1871 dopsal Don Bosko, svěřiv se napřed se vším Piu IX., ministerskému předsedovi Lanzovi úředně, že si vláda odporuje, když se brání obsadit víc než šedesát uprázdněných biskupství a vydává současně garanční zákon, prohlášený 13. května 1871.

Ministerstvo, které ještě nebylo přestěhováno ani do Říma, uznalo Boskovy náhledy za správné a pověřilo Dona Boska prostřednictvím pro skončení choulostivé otázky. Don Bosko dostal tehdy plnou moc od Pia IX.: "Sestavte mi úplný seznam budoucích biskupů. Které mi odporučíte, všechny potvrdím." V polovici srpna byl Don Bosko se seznamem hotov. Aby nabyl pro své kandidáty nejlepších záruk, shledával Don Bosko o kandidátech svědomité zprávy všude. Kdysi svolal do Nizzy Monferrata, do vily hr. Corsiho, schůzi osmnácti generálních a kapitulárních vikářů z různých diecésí italských, aby se s nimi o návrhu biskupských kandidátů poradil. Dne 27. října 1871 prohlásil Pius IX. 40 Donem Boskem navržených kandidátů za biskupy. Vláda jim sice odpírala jejich příjmy, ale nebránila jim ujmouti se správy diecésí, což bylo nejdůležitější. Práce Dona Boska měla tedy dobrý úspěch.

Don Bosko toužil po úplném vítězství, aby vláda novým biskupům vrátila i jejich zadržované příjmy. Na jaře 1873 přijel do Říma vyjednávat tu záležitost. Právě tehdy padlo však ministerstvo Lanzovo a vyjednávání bylo oddáleno. Don Bosko však nezmalomyslněl a v prosinci téhož roku přijel zase do Říma s pevným úmyslem ukončit záležitost obsazení biskupských stolců. President státní rady Minghetti přál uspořádání biskupské otázky a Pius IX. schvaloval dále zákroky Dona Boska. Přítomnost Boskova v Římě upozornila na světce zednářské lóže. Tisk, od nich placený, zahájil palbu proti Donu Boskovi, aby zastrašil politiky, kteří se s Donem Boskem stýkali a mu přáli. Tak psala kteréhosi dne turinská Gazzetta del Popolo: "Tyto dny se setkáváme v Římě co chvíle se slavným turinským Donem Boskem. Vatikánské dveře se mu otvírají dokořán, papež jej vídá rád. Ovšem má Don Bosko i volný vstup do kanceláří našich politiků. Nevíme sice, jaké pikle tam kuje, ale běží jistě o věci důležité." — Jindy psal milánský Secolo: "Piemontský episkopát se rozhodl poslat do Říma pro ujednání základu k dohodě mezi Církví a státem jistého Dona Boska, dobře známého širokým rozhledem, neúhonnými mravy a horlivostí ve věcech církevních. Nebylo volby vhodnější. Don Bosko nevzbudí nejmenšího podezření ve Vatikáně, a bude velmi příznivě uvítán i od funkcionářů státních. Jaké jsou základy budoucí dohody, neví posud nikdo. Nic nepronikne do veřejnosti. Ale také nikdo nepochybuje, že ten kněz jedná a mluví neobyčejně vroucně."

Tyto tiskové poznámky jsou na pohled nevinné, ale dosáhly hned svého účelu. Znemožnily zákroky Dona Boska, které, měly-li se zdařit, musely posud býti utajeny. Poznámky ty měly ozvěnu až v Berlíně. Bismarck byl tehdy náhledu, že proticírkevní boj je vývozním zbožím německým. Jsou ještě v živé paměti jeho vzkazy německému vyslanectví v Paříži za doby Gambettovy. Německý státník usuzoval správně, že když se podaří zeslabiti anebo na šikmou plochu uvésti katolictví zemí latinských, otřese se veškerá tradiční ochrana ve prospěch protestantismu a volné myšlenky.

Pokračování

PILGRIMAGE TO EUROPE FOR THE CANONIZATION OF BLESSED JOHN NEUMANN

sponsored by the
NATIONAL ALLIANCE OF CZECH CATHOLICS
in conjunction with
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

Departure
from Chicago via Pan American World Airways Charter to Prague on June 12

Returning
to Chicago from Vienna July 7th

CHARTER COST $399.00
(including applicable taxes)

Two separate optional pilgrimages have been developed in conjunction with this Charter:

No. 1 — 15 DAY TOUR — Begins in Prague, June 13th. Includes Vienna, Graz, Venice, 6 days in Rome to share in the Saint John Nep. Neumann. Canonization Ceremony, the triduum on the three following days, the audience with the Holy Father and to witness the glories of the Great cities of Florence, Milan, Innsbruck and Munich. Included is transportation via Deluxe Motorcoach, Hotels, 2 Meals daily, Sightseeing, Transfers, Tour Escort & more. COST: $499.00

No. 2 — 10 DAY TOUR — Begins in Prague on June 27th. Includes 7 nights in Prague with 6 Pilgrimages and sightseeing trips to religious and historical points in Bohemia, such as Tyn Church, "Our Lady of Victory", Svatá Hora (Holy Mountain), Karlovy Vary and Vyšehrad, a special trip to Prachatice, birth place of Blessed John Neumann plus one night in České Budějovice and 2 nights in Vienna prior to the return of the Charter to Chicago. COST: $289.00

ALL RATES ARE BASED ON DOUBLE OCCUPANCY — Single Basis — Additional Cost

IMPORTANT:
BOOKING DEADLINE MAY 1st, 1977

Reservation form

A) CHARTER COST:

I would like to reserve ..... seats on the Pilgrimage Charter to Europe and am enclosing $..... ($100.00 per person).

This check must be made payable to the WESTERN NATIONAL BANK ABC CHARTER ACCOUNT.

B) TOUR COST:

Reservation for Tour No. 1 ..... seats — am enclosing $ ($100.00 p. p.)

Reservation for Tour No. 2 ..... seats — am enclosing $..... ($50.00 p. p.)

Check for the tour must be made payable to CIHAK WORLD TRAVEL, Inc.

Mail all reservations to:

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 W. CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402
Phone — Chicago (312) 242-6110
Suburbs (312) 795-9050

Sověti se zabydlují v Somálsku

Mogadishu. — Východoafrická země Somálsko, jíž jedna část byla kdysi britskou kolonií a druhá italskou, a dohromady velká asi jako Texas, čítá dnes 3.5 milionu mohamedánského, převážně nomádského obyvatelstva. Dnešní sjednocené Somálsko náleží mezi nejchudší a nejzaostalejší země světa. Svou nezávislost dosáhlo v roce 1960. Po režimních převratech tam vládne od r. 1969 levicový vojenský režim. Dnešní Somálsko by se nemohlo obejít bez hospodářské výpomoci z ciziny; tuto výpomoc mu dnes poskytují Sovětský svaz, rudá Čína, Saúdská Arábie a země Evropského hospodářského společenství. Somálská vláda se snaží využít této výpomoci k rozvoji místního vznikajícího průmyslu. Před rokem 1969 tam bylo pouze šest továren, nyní je jich tam už 31; dalších 66 je buď ve stavbě, anebo v plánech. Tisíce Somálců odjíždí za prací do Saúdské Arábie, Kuwaitu či Arabských emirátů. Zahraniční obchod a větší průmyslové podniky jsou znárodněny. Sovětská výpomoc se soustřeďuje hlavně na prodej zbraní a na vybudování armády; dnes je proto také somálská armáda jedna z nejlépe vycvičených a vyzbrojených na celém africkém kontinentě. Sověti si za to mohli zbudovat v Somálsku několik vojenských základen, z nichž největší je v přístavu Berbera. Existenci těchto základen zjistily americké výzvědné družice. V zemi je také na 3,000 sovětských "poradců". Somálský president Siad Barre nedávno prohlásil před skupinou západoněmeckých žurnalistů toto: "Sověti jsou naši přátelé. Respektují nás, nekladou nám žádné podmínky, a dělají jen to, oč je žádáme a co my si přejeme." A pak prostě lhal, když prohlásil: "Sověti u nás nemají žádné vojenské základny."

Somálsko si dnes činí územní nároky na sousední území, obydlená Somálci: totiž na francouzské državy Afar a Issa, které mají letos sice obdržet svou vlastní nezávislost, ale na které si činí nároky také Habeš. Navíc chce Somálsko i habešskou provincii Ogaden, kde byla objevena ložiska zemního oleje, a pohraniční území v severovýchodní Keni, kde geologové našli také nová ložiska zemního oleje. Protože však Spojené státy nedávno poskytly masivní vojenskou výpomoc oběma sousedním zemím — Habeši a Keni — Somálsko zatím nemůže pomýšlet na dobytí požadovaných území vojenskou mocí, ale vytvořilo, na radu Moskvy, nové ohnisko budoucích nesvárů, aby zatížilo západní země novými zbytečnými problémy.

Apartment for rent

for retired elderly or midle age couple, or single. 4 large rooms — heated — 2nd floor. Call: RO 2-7062.

VOICE OF THE NATION

THE CZECH-AMERICAN AND ASSIMILATION

DR. JOSEF ČADA:

(Continued from last issue)

With regard to the foreign born, Creel engineered the same process of indoctrination and propaganda which he had decreed for the native or totally assimilated. In this scope of activity the Czechs were one of twenty-three foreign groups guided by the especially established **Foreign Section** of the **Committee.** The latter bombarded the Czech-American daily and periodical press with translated war and words digests, pamphlets elucidating facets of American war effort, brochures and releases rationalizing America's goals in the world struggle, and the **Official Bulletin of the United States.** Since the Committee also functioned as an arm of censorship and was anxious to know the trend of public opinion, it gathered news from foreign language publications in the country. From the Czech-American group it received such information through the **Czechoslovak Branch of the Foreign Language Information Bureau,** whose chief was Miss Sarka Hrbkova, onetime professor of Czech at the University of Nebraska. Her office was responsible for the translation of articles and editorials appearing during the war in Czech-American dailies and magazines.

An effective step towards the subjugation of ethnic particularism in America was also taken by a program of cultural regulation. One of the tokens of this was a government ruling that due to war shortages, newsprint would be rationed to publishing houses on the basis of **bona fide subscriptions** to their dailies and periodicals. Owing to the notorious delinquency of Czech subscribers and the lack of business methods on the part of the papers themselves, the circulation of Czech - American publications was reduced to only those readers in good standing only. This eliminated the opportunity of many to read Czech and crippled the newspapers financially by forcing the reduction of their advertising rates in consonance with circulation.

Another line of attack on ethnic particularism included patriotically motivated demonstrations. The latter were initiated in 1915 by opponents of "hyphenated Americans", who feared that the nationalistic partisanship of these might throw the country into war and end its era of "splendid isolation". Those who championed the demonstrations periodically invited newly naturalized citizens to prove their loyalty to the adopted country by patriotic rallies. One of the most successful of these was held in Philadelphia on May 10, 1915. The glamor of this assembly, which the presence of President Wilson enhanced, greatly inspired the Americanizing committees throughout the country and encouraged them in proposing that July 4, 1915 be given special emphasis as a national holiday at which old and new citizens pledge publicly and corporately their allegiance to the United States and its institutions.

The concerted effort at acculturation organized on a nationwide basis in 1915 was pursued even more vigorously in 1916. It solicited aid from every possible social agency and operated locally by moving boards of education to initiate courses in English for the alien and establish classes in civics and American government. With the help of the **Bureau of Naturalization** it prepared candidates for citizenship. It, finally, prepared programs of patriotic activity for countless clubs, labor union locals, and businessmen's associations.

On the intellectual level the agitation of many of the **One Hundred Percenters** worked toward the use of national languages from the parochial and private schools. The latter were now started on a path of Anglicization which during the next two decades saw a complete adaptation of all their subjects in the curriculum to English. In Catholic circles the efforts towards this academic assimilation were interpreted as an inimical stance towards Catholicism and as a means to eliminate the parish system of education entirely.

Another point of vantage for assimilation was the military. As volunteers and conscripts, tens of thousands of Czech-Americans of the first and second generations experienced the American way of life at first hand during their term of service. As veterans entitled to certain benefits they also acquired a vested interest in the federal government. Hardly any one of those who served in America's armed forces returned to civilian life in the same frame of mind he had when he left home. His parochialism vanished, and his personal habits and tastes acquired new dimensions even in such commonplace affairs as diet or character of the household in which he preferred to live. His bi-lingualism was all but ended, and he no longer entertained scrupples about finding a bride outside of the confines of the Czech neighborhood.

Such sophistication and acculturation which the veteran acquired naturally rubbed off on his siblings and elders. These already witnessed their growing assimilation by proudly displaying a service flag in the parlor window. They, too, had acquired a vested interest in America by purchasing Liberty Bonds which according to the **Four Minute Men,** sent by Crcel to lodge meetings or parish halls, would not only help win the war but also were the world's best source of investment.

Growing Americanization in the Czech community was further seen by the Czech adaptation to war-time customs and practices. Czech churches and fraternal societies solemnly blessed and dedicated service flags, on which were emblazoned the numbers of their members in the armed forces. Regional or city block banners, displayed on street corners indicated by their silver and gold stars the number of war casualties suffered by the community. Local press printed weekly lists of the fallen and wounded and devoted columns to biographies of those who lost their lives or distinguished themselves by bravery in battle and filled its pages of Sunday editions by letters of soldiers in the camps or on the front.

While American patriotism ran high in the Czech neighborhood, there also appeared a note of resentment or protest on the part of its denizens regarding the manner by which they were urged to show their love of America. Those who expressed their protest preferred to interpret Americanism as a show of loyalty to the country's war effort rather than as a matter of personal cultural re-orientation. They accepted the need of a more rapid acculturation during the war but refused to agree that loyalty to the American way of life should be paid for by a negation of old world characteristics many of which had already been woven in the tapestry of American life. They rationalized their stand by quoting President Wilson's dictum that "it is not necessary to forget the language and traditions of the past to become a good American. What is necessary, however, is to plant in one's heart the ideals of the country and to accept them as standards of conduct".

Essentially these Czechs conceived the best practices of Americanism as being of concrete or realistic nature directed towards the nation's total effort and, incidentally, to their gain. These practices included an honest day's labor at the mill, shop, factory, or on the farm, the purchase of government securities, and the resistance to subversive elements in community and industrial life.

(To be continued in next issue)

Cleveland News

The SOKOL UNITS of Cleveland are sponsoring a public Gymnastic Exhibition on Sunday, March 13, 1977 at 2:00 P.M. It will be held at the Cleveland State University Physical Education Building 2451 Euclid Ave.

Entitled "Upward and Onward", the Gymnastic Program will be directed jointly by Sokol Greater Cleveland 4939 Broadway Avenue and Sokol Cleveland Cech-Havlicek located at 20110 Harvard Ave. Gymnasts of all ages will perform. In addition, the Sokol Czech Folk Dancers will perform original Czech dances under the direction of Dolly Baca. Music will be provided by the Sokol Concert Band under the direction of Elmer Bieler. Many other special numbers will also highlight the Exhibition.

The Sokol movement of mass gymnastics was founded in Czechoslovakia over 115 years ago, and was brought to this country by immigrants from that area. Cleveland is the headquarters of the Northeastern District. National headquarters are located in Chicago. Information on children cr adult gym classes may be procured by calling either Sokol Greater Cleveland 641-9777, or Sokol Cleveland Cech-Havlicek 921-9871.

Tickets for the Exhibition will be sold at the door. Admission for adults is $1.50, students 75¢ and children 12 and under free. The Public is Welcome.

Thank you.

Joseph A. Kocab, 883-4760

(Continued on Page 16)

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski

CHICAGO, ILLINOIS 60623

277-8500

Noworul Memorial Chapels

2658 S. Central Park Ave. · Telefon: 762-2233

Chicago, Illinois 60623

THE NEW COMMUNIST METHODS OF SOCIAL DISCRIMINATION AGAINST THE FAITHFUL IN CZECHOSLOVAKIA

Scattering the flock

Various methods are employed, such as

1. material discrimination against the faithful:
— the premium paid to parents on a kolkhose at the birth of a child is four times less if they have their baby baptised than if they do not have it baptised; the same applies to the marriage premium if a couple marry in church;
— parents who enter their children's names for religious instruction are officially informed that they are endangering their children's future;
students who have taken part in religious instruction are usually not admitted to higher education and never to the university;
— teachers who attend church are dismissed.

2. the spiritual poisoning of children:
— children of 11 or 12 years are given the following questionnaire: Do you believe in God? Do you go to church? Do you believe in eternal life, in the fairy tale of Snow White and that it brings good luck to touch wood? Which is better: faith or science? Has anyone ever proved to you that God exists? Do you believe that God or other fairy tale characters make people happier? Have you taken part in religious instruction?
— the headmaster advises these children: "Don't write that you believe in God or the school will get a bad name. Even if you do believe in God you can write "no". That is only a little lie that will be forgiven the next time you go to confession".

3. the obstruction or prevention of pastoral activity:
— the permission of the communist party secretary must be obtained for any pastoral activity in another parish. This permission is mostly given too late (for example only at the beginning of January does a priest receive the news that he was authorized to help hear confessions at Christmas in another parish);
for every public activity pertaining to his work the bishop must apply to the government Church Office for a permit (for example the consecration of the altar in a newly restored church is often postponed because in the party's opinion the date is unsuitable);
— for every improvement of church buildings costing more than 500 crowns (50 dollars) a permit must be obtained; this is often refused "because all energy is needed for the promotion of socialism".

4. restrictions on the training of priests in the seminaries:
— a student intending to enter a seminary becomes thereby "a disgrace to the school" and is worked on in the most brutal manner to make him give up his purpose;
— the decision on who should be admitted to the seminary does not lie with the bishop but with a communist official;
on the orders of the party good seminarians are dismissed from the seminary or are not admitted to ordination;
— the quality of the professors is at times decidedly poor because the best of them are removed by the party.

5. the systematic withdrawal of pastoral permits:
as the best young priests lose their pastoral permits, older ones have to take over more and more parishes, which is beyond their strength;
— there is talk of pensioning all priests over 60 years of age and sending them — as has been done with the sisters — to "homes for old priests" (concentration camps).

6. pastors who set a bad example are promoted by the party:
— a priest who as a result of years of imprisonment is suffering from a persecution complex and in his fear of spies has taken to drink carries on in his church in such a manner that the faithful run off. The bishop is powerless because the party opposes the removal of the priest;
— the bishop may not punish a priest living in concubinage but must appoint him on the orders of the party as priest in charge of one of the largest parishes.

The Autodestruction of the Church

The most dangerous means of achieving this end is the peace priests movement. "We must light a little candle for the devil now so as to be able to let one burn for God later." These words of a peace priest express both the policy and also the fateful confusion of this movement. The peace priests are not there to spread the faith or defend the Church but to sing the praises of the party and proclaim that there is freedom in a socialist state. With the help of the party they have conquered all key positions in the Church, so that the communists know exactly what is going on in the Church. They are tools of the atheists, making a hollow administrative structure out of a living Church.

Unfortunately these tools men without will power — are now to be found in the hierarchy too. A priest told me sadly of a bishop whose pride it was to have written a pastoral letter on the blessings of socialism and the duty to take part in the elections which was passed without the slightest modification by the communist secretary in the state Church Office.

As priests who have emigrated considerably strengthen the Church's powers of resistance by the help and information they give their fellow priests at home, their influence is now being counteracted in every imaginable way. They are labelled together with all opponents of the regime and all anti-social elements. A bishop — unfortunately not an example of apostolic care for souls — has already requested the government to condemn these "enemies of the state". Priests in Czechoslovakia will presumably soon have to sign a declaration explicitly dissociating themselves from them. It is also feared that the communists may use diplomatic ways to induce the Vatican to impose silence on emigrant and refugee priests in return for a few so-called "liberties". This would be of great service to the communist regime. A priest expressed himself thus: "Diplomacy does not make martyrs, but produces forgotten groups and persons who have been written off".

For how long?

A Catholic mother put her fear in the following words: "We have been fighting for our faith for 25 years now. We have borne everything. But we often wonder how long we can still hold out. And above all we wonder, will our children hold out?"

In deep admiration for many laymen and priests of his persecuted Church we believe that we can say: Yes, there is still hope. This Church still lives! We remember the Sunday Mass we attended, at which the church proved far too small to accommodate all the worshippers. We remember a small village whose inhabitants restored their church with their own hands in spite of the party's threats. We remember a city in which no churches could be built in the new suburbs, but where in a church in the city centre seven Masses are attended every day by a huge crowd of faithful Christians. We remember the postulants and novices of a congregation dissolved by the state who in spite of all prohibitions are finding new forms of communal life. And above all we remember the "Church of the catacombs" which the government at the request of a bishop mindless of his duty will presumably shortly condemn and persecute as a "political Church".

The Church of the Catacombs

From this Church of the catacombs, founded on rock-like faith, the new martyrs are being born who may rescue the Church in Czechoslovakia. They are ready to go to the utmost. A priest told us: "Young people in particular are risking a lot in this underground Church. They are risking their whole future, their freedom, their lives. We priests engaged in official pastoral activity have kept silence so far. If the persecution of these heroes of the faith begins we shall have to speak out, even if that means prison for us." We must continue to support this Church because it bears the germ of a new and flourishing life of faith.

We in the West do not know how thankful we must be for the freedom that is still ours. When I asked a priest how I could help him he answered: "Give us freedom". This freedom to speak, to pray, to believe, to stand by one's convictions, this freedom we so often abuse, is what the Church there needs to blossom out in flourishing life. Innumerable persons are waiting for this with unshakable optimism. A priest to whom I was saying goodbye put it in these words: "In spite of everything life is good. After all God compels everyone to wait nine months in the dark before seeing the light of day. We are still filled with hope. If we resign everything is lost."

Cleveland News

(Continued from Page 15)

Sunday, March 13 — Dist. Alliance of Czech Catholics Card Party at O.L. of Lourdes 1:00 P.M.

Sat., March 19 — "Good Joe" of the Year Award to Howard Kouba. Music by Lad Pobuda. Corned beef by John Macek. $4.25 with food. Call: 883-4760. $1.50 Dance alone.

Sun., March 27 — Sokol Gymnastic Exhibition at Cleveland State University, 2:00 P.M. Stop at Karlin after for ½ chicken or pork & dumplings catered by Douda family. Music from 2:30 P.M. by Joe Kopco. Food available from 1:30 P.M. $4.50. Call Joe Kocab 883-4760.

Sat., April 16 — Bus Trip to Swanton, Ohio to visit folk dancers. Music of Math Sladky of Nebraska. Call 883-4760.

Sun., April 27 — Karlin Benefit chicken or pork Dinner by Geo Radler of John's Cafe. Music by Joe Kubick. — Call 883-4760.

* * *

ST. JOSEPH SOCIETY No. 156 Czech Catholic Union

The Annual Communion-Breakfast of St. Joseph Soc. #156 C.C.U. Cleveland, Ohio, will be a Communion-Brunch this year. You are cordially invited to the 12:00 Noon Mass at Our Lady of Lourdes on Sunday March 20th. Brunch will be served in the school afterward by Bro. Ray Voracek. Try to attend, and feel free to bring your wife or husband even if they are not members as guests of the Lodge. Once a year we should all try to get together in the spirit of Fraternalism. The main speaker will be Cuyahoga County Auditor Vincent Campanella. Toastmaster will be our member, attorney Thomas Skulina.

We have just learned that the solvency rate of the Czech Catholic Union is 124%! No other Fraternal in the area can make that statement which means that we have $124.00 of assets compared to $100.00 of liabilities behind every insurance policy issued. Try to reward our National Officers by securing a new member or add to your own insurance. Remember that $1,000.00 policy doesn't go very far in burying a person today.

Happy Easter!

Wm. Hess, Pres.
Maryann Mahoney, Rec. Sec.
Joe Kocab, Ent. Chm.

* * *

N.B. — There will be NO meeting due to it being Easter Sunday. — May 8th — Mother's & Father's Day Program — Lodge Picnic August 7th a Oddfellow's Farm.

ČESKÁ SÍŇ KARLÍN

"GOOD JOE" of the Year Honoring
HOWARD KOUBA

Saturday, March. 19, 1977
Feast of St. Joseph

* Corned Beef & Cabbage by John Macek served from 6:30 to 9:00 P.M.
* Music by Lad Pobuda from 7:30 P.M.
* Call: 883-4760. — Donation: $4.25.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.

THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550

ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochut'